

Ten vánoční čas...

Je opět zde a nám nezbyvá v našem postmoderním shonu než vzít realitu Vánoc a konce roku opět na vědomí. Křesťané si tuto skutečnost uvědomili o první adventní neděli, kdy se v katolických kostelech zapálila první svíce na adventním věnci. Ten, jakkoli vypadá starobyle, je mladou součástí naší vánoční kultury a dostal se k nám teprve v druhé polovině minulého století z německých protestantských oblastí. V posledních letech se stal přímo symbolem profánně prožívaných vánočních svátků a běžným artefaktem výzdoby našich bytů, který nesmí chybět hlavně na vstupních dveřích.

Větší část populace je důrazně upozorněna na to, že přicházejí vánoční svátky, už dávno před adventem komerční sférou jednak nepřehlédnutelným aranžmá, jednak reklamními letáky přesvědčujícími potenciální zákazníky, že s výhodným nákupem dárků je třeba začít, a to nejlépe hned. Často diskutovaným tématem vánočního byznysu je, zda objem našich nákupů bude větší než v loňském roce. Pokud ano, je to neklamným svědectvím naší rostoucí mohovitosti.

Na druhé straně musíme připustit, že se permanentně objevuje snaha vrátit Vánocům jejich poetické kouzlo, alespoň na vánočních jarmacích a trzích, které by měly být oázou vánoční pohody a klidu, zastavením nad betlémskou scénou spojeným s poslechem koled a výběrem originálních dárků z přírodních materiálů a zhotovených lidovými rukodělnými technologiemi. Občas se dobré úmysly pořadatelů minou účinkem, jako letos v moravské metropoli. O brněnské vánoční kauze jsme byli informováni dokonce z celostátních médií. Část prodávaného zboží s Vánocemi vůbec nesouvisela, snahy magistrátu o jeho vytěsnění vycházely na prázdno a ke všemu ještě vybraný vánoční strom byl rostlý mírně nakřivo.

Na jedné straně bezbřehá komerce, na druhé návrat k tradičním hodnotám, o nichž se toho zase tak mnoho neví a spíše se jen tuší nebo odhadují. Pro poučení mohou nyní zájemci nahlédnout do čerstvého kompendia, do „Lidové kultury – Národopisné encyklopedie Čech, Moravy a Slezska“, kterou v listopadu vydalo nakladatelství Mladá fronta. O vánoční době najde čtenář zasvěcený výklad přímo v hesle „Vánoce“, kde se hovoří o složité struktuře a o prolínání tradice předkřesťanské a křesťanské. Specifický výklad je věnován dalšímu symbolu současných Vánoc – vánočnímu stromku, který se do českých zemí dostává v první polovině 19. století nejprve do panského a měšťanského prostředí. Už jsme zmiňovali advent (z latinského adventus, příchod), dobu příprav na oslavu narození Spasitele. Kulturněhistorické souvislosti adventního období obsahuje hned druhé heslo encyklopedie, „Advent“. Nelze zapomenout na betlémskou tradici, která byla v českých zemích neobyčejně pestrá a rozmanitá a udržuje svou vitalitu dodnes. Encyklopedické heslo „Betlém“ zpracoval profesor Richard Jeřábek, jeden ze dvou hlavních redaktorů národopisné encyklopedie. Ale naší vánoční tradici jsou věnovány ještě další hesla.

Jak je z údajů v národopisné encyklopedii patrné, vánoční betlémský příběh inspiroval člověka k dílům nadčasové hodnoty. Z tohoto odkazu můžeme čerpat i my. Záleží na nás, pro jakou variantu Vánoc se rozhodneme.

Miroslav Válka

Prezident Václav Klaus navštívil Masarykovu univerzitu

Prohlídku Univerzitního kampusu v Brně-Bohunicích a besedu se studenty Ekonomicko-správní fakulty Masarykovy univerzity absolvoval koncem listopadu v rámci své třídenní návštěvy Jihomoravského kraje prezident České republiky Václav Klaus spolu s manželkou Livií. Prezident zavítal na MU ve své funkci poprvé.

„Měl jsem příležitost ukázat panu prezidentovi kampus a seznámit ho nejen se stavbou, ale také s tím, jakým způsobem zde realizujeme výzkumné projekty a jak se věnujeme transferu znalostí a technologií,“ komentoval návštěvu rektor MU Petr Fiala. „Tím se pan prezident seznámil s jedním z pilířů univerzity, který tvoří biomedicínské obory, a byl jsem rád, že si našel čas i na setkání s jinou důležitou skupinou oborů naší univerzity, které reprezentovala Ekonomicko-správní fakulta,“ dodal rektor.

„Vždycky se snažíme setkávat s lidmi nejrůznějších profesí a generací a samozřejmě také se studenty. Těší mě, že volba kam zavítat padla právě na Masarykovu univerzitu, protože je vidět, že si tato škola dobývá stále důležitější místo mezi českými univerzitami,“ vyzdvihl prezident Klaus.

Besedy s prezidentem republiky využili studenti a akademici nejen jako diskuze s hlavou státu, ale především jako debaty s profesorem ekonomie, který má za sebou velké množství

Při své třídenní návštěvě Jihomoravského kraje zavítal prezident Václav Klaus v doprovodu své manželky Liviie i do univerzitního kampusu Masarykovy univerzity, kde jej provázel rektor MU Petr Fiala. Foto: Martin Kopáček.

praktických zkušeností. Na Ekonomicko-správní fakultě se setkání zúčastnilo téměř tisíc studentů, kteří se shromáždili nejen přímo v přednáškovém sále, ale sledovali událost i prostřednictvím přímého audiovizuálního přenosu v dalších dvou posluchárnách a v prostorách atria.

Otázky studentů se stočily především na prezidentův postoj k Evrop-

ské unii. Řešila se problematika společné měny euro i postupující integrační proces v EU a příprava takzvané reformní smlouvy neboli nové evropské ústavy. Došlo i na domácí témata, a tak se diskutovalo o inflaci, aktuálním růstu cen i předpokládaném zdražování po Novém roce nebo změnách ve zdravotnictví a jejich dopadu na životní úroveň některých sociálních

skupin. Prezident se ale nevyhnul ani otázkám týkajícím se přímé volby hlavy státu nebo svých možných protivníků v blížících se volbách. „Vždycky mne těší a inspiruje, když mám před sebou tabuli a křídlo, mohu psát vzorečky a kreslit grafy a když studenti poslouchají,“ uzavřel svoji návštěvu po skončení besedy Václav Klaus.

David Povolný

Unikátní česká národopisná encyklopedie je na světě. Po 116 letech

Zapomenout na staré české zvyky, kroje či národní buditele by se teď nemělo. Česká veřejnost má totiž k dispozici unikátní dílo mapující lidovou kulturu Čech, Moravy a Slezska. Na tomto u nás jedinečném projektu se podíleli etnologové (národopisci) z MU ve spolupráci s Akademií věd České republiky. Třídílnou publikaci její tvůrci slavnostně prezentovali poslední listopadový čtvrtek na univerzitní půdě.

„Příručka je adresována vědeckým pracovníkům univerzit, muzeí, ale má sloužit také jako doplněk pro výuku na školách a široké veřejnosti,“ řekl na prezentaci etnolog AV ČR Stanislav Brouček. Publikace, kterou představil jeden z jejích hlavních tvůrců Miroslav Válka z Ústavu evropské etnologie FF MU, skrývá 2 200 hesel, podílelo se na ní sto dvacet autorů, třináct z nich se však vydání knihy nedožilo. Prolistovat si novou národopisnou publikaci nebude moci už

Po profesoru Jeřábkovi je Miroslav Válka druhým nejaktivnějším člověkem z Ústavu evropské etnologie, který se na tvorbě unikátní publikace podílel. Foto: Pavla Ondrušková.

ani její hlavní tvůrce za MU – profesor Richard Jeřábek.

První pokusy o vydání etnografické encyklopedie se objevily již na konci 19. století jako součást programu národopisných úkolů spojených s Národopisnou výstavou československou.

Nejnovejší návrh na encyklopedické zpracování díla věnovaného lidové kultuře Čech, Moravy a Slezska se zrodil v Ústavu pro etnografii a folkloristiku AV ČR v březnu 1993. „Od počátku bylo zřejmé, že na projektu, který má rovnoměrně pokrývat celé území České republiky, se vedle akademického ústavu musí podílet další příbuzně zaměřená, vysokoškolská instituce,“ píše se v předmluvě knihy. „Akademie věd se tedy domluvila s profesorem Jeřábkem z Masarykovy univerzity, že jeho ústav bude patronovat moravskoslezskou část,“ uvedl Stanislav Brouček, který se na tvorbě knihy také podílel.

Původně mělo vzniknout dílo, jehož součástí měl být sled věcných i biografických hesel současně. „Záhy se však ukázalo, že biografická část encyklopedie se do značné míry překrývá s Biografickým slovníkem českých národopisců, připravovaným Richardem Jeřábkem. Proto došlo k dohodě, na jejímž základě se biografický slovník stal součástí encyklopedie jako její samostatný svazek,“ uvádí se v předmluvě knihy.

Redakční rada oslovila všechny významné osobnosti oboru a příslušné instituce k autorskému podílu na vypracování více než dvou tisíc hesel. V mnoha případech se tak mohli do prací zapojit i poslední žijící znalci s potřebnou terénní i teoretickou zkušeností. Autorský tým se tak rozrostl o další odborníky z vysokých škol, centrálních i regionálních institucí, muzeí, archivů a také o emeritní pracovníky.

Pavla Ondrušková

V TOMTO ČÍSLE NAJDETE:

Rozhovor s novým děkanem ESF Martinem Svobodou

str. 3

Úspěch FI na mezinárodní konferenci MEMICS

str. 4

Právnická fakulta spustila nový cyklus konferencí

str. 5

Mikuláš v Dětském koutku

str. 10

Druhá interní klinika Fakultní nemocnice u sv. Anny oslavuje šedesáté výročí

Největší klinika Fakultní nemocnice u sv. Anny v Brně, jedna z největších interních klinik v České republice, si připomíná šedesáté výročí svého vzniku.

„V době, kdy se vnitřní lékařství dále dělí na jednotlivé obory, usilujeme o udržení struktury II. interní kliniky v celé síti vnitřního lékařství, zejména pro potřebu pregraduální i postgraduální výuky,“ přibližuje činnost II. interní kliniky její přednost doc. MUDr. Miloslav Souček. „Jednotlivým prvkem zvláště pro ambulantní část se stává metabolický syndrom, tedy současný výskyt obezity, cukrovky, vyšší hladiny tuků a vysokého krevního tlaku, který výrazně urychluje průběh aterosklerózy a může mít závažné důsledky v podobě infarktu či mozkové mrtvice. Pro jeho úspěšné řešení jsou na klinice všechny předpoklady,“ dodává Souček. Sám se zabývá právě výzkumem a léčbou hypertenze.

Klinika se věnuje diagnostice a léčbě v oborech nefrologie, kardiologie, diabetologie, endokrinologie, obezologie, revmatologie a hypertenze.

Dále poskytuje kromě základní lékařské péče pro pacienty s interním onemocněním v rámci spádové oblasti především specializovanou péči pro pacienty z celé jižní Moravy. Nejčastěji jsou hospitalizováni pacienti s onemocněním srdce, mozku, plic, cév dolních končetin, dále s onemocněním ledvin, kloubů, poruchami žláz s vnitřní sekrecí. Věnuje se nejtěžším případům obezity, hypertenze a cukrovky. Zabývá se rovněž onkologickými onemocněními. Pro nejzávažnější případy selhávání jater či ledvin má klinika k dispozici metabolickou jednotku intenzivní péče, která poskytuje péči i pacientům s akutní intoxikací.

Připomeňme případ mladého houbaře s těžkou otravou muchomůrkou zelenou, kterého zde loni lékaři zachránili. Klinika úzce spolupracuje s Centrem kardiovaskulární a transplantační chirurgie, připravuje pacienty k transplantaci jater a ledvin, zajišťuje o ně

další péči po transplantaci. Takto vysoce specializovaná péče by byla nemyšlitelná bez vlastní výzkumné a vědecké práce. Lékaři řeší výzkumné grantové projekty, zveřejňují výsledky své práce v našich i zahraničních odborných publikacích. Klinika je výukovým pracovištěm Lékařské fakulty MU, akreditovaným pracovištěm pro postgraduální vzdělávání lékařů.

V šedesátém roce své existence jsou pracoviště kliniky až na jedno soustředěna v rekonstruovaných i nově přistavených prostorách. Tento komfort však klinika využívá prvním rokem, několik předchozích let se neslo ve znamení přemístování pracoviště se záměrem této koncentrace. V ambulancích kliniky bylo v loňském roce provedeno více než osmdesát tisíc vyšetření a ošetření pacientů, hospitalizováno bylo na klinice téměř tři tisíce nemocných.

-red-

www.ohlzs.cz

Moderní tvář stavebnictví

OHL ŽS

Nová kopule je na svém místě

O chystané rekonstrukci observatoře Masarykovy univerzity na Kraví hoře již byla univerzitní veřejnost informována v červnovém čísle měsíčníku **muni.cz** s tím, že se chystá její slavnostní uvedení do provozu během měsíce září. Jaká je však skutečnost?

Univerzitní observatoř byla vybudována již v padesátých letech dvacátého století. Za tu dobu se na mechanických vlastnostech její kopule velmi nepříznivě podepsaly povětrnostní vlivy, a proto se letos v létě přistoupilo k její rekonstrukci. Během prázdnin se začala v Turnově montovat kostra budoucí kopule. Z lepených dřevěných profilů, které se používají například ke stavbě lodí, bylo ve specializované firmě v Německu naohýbáno s přesností na milimetry celkem čtyřicet žeber, která dala vzniknout budoucí konstrukci kopule. Ostatní dřevěné části už si firma vyrábějící kopuli zhotovila sama.

Paralelně s výrobou kopule začaly na Kraví hoře první stavební úpravy. V rámci sponzorského daru došlo k rekonstrukci sociálního zařízení. Tyto práce trvaly do půlky srpna a na jejich konci byla útluná koupelna s toaletou.

Montáž kopule se prováděla na zemi před observatoří. Během týdne byla smontována dřevěná konstrukce včetně palubních desek, které tvoří vnitřní část kopule. Foto: Jan Janík.

K prvnímu zpoždění průběhu celé akce došlo v souvislosti s dodávkou plechů, kterými měla být nová kopule pokryta. Proto se až začátkem října začalo s demontáží vnitřních částí staré kopule, ale to až poté, co byl ukryt do sarkofágu hlavní dalekohled.

V neděli 14. října to konečně vypuklo. Brzy ráno totiž vyrazila z Turnova směrem na Brno plně naložená avia, která přivezla novou, zatím rozmontovanou kopuli univerzitní observatoře. Okamžitě po příjezdu se začalo se samotnou montáží, která se prováděla na zemi před observatoří. Během týdne pak byla smontovaná celá dřevěná konstrukce včetně palubních desek, které tvoří vnitřní část kopule.

Zde dochází k dalšímu zpoždění, protože plechy, které měly pokrývat kopuli, zatím nebyly správně naohýbané. V celé České republice je to schopna udělat pouze jedna firma. Času se tak využilo k dalšímu rozebírání staré kopule. Prvního listopadu se konečně začalo s klempířskými pracemi a kopule

se začala zahalovat do plechových slupek jako rozřezaný pomeranč.

V pondělí 19. listopadu nastal den D a za pomoci jeřábu se nejdříve přesouvala před observatoří o malý kousek nová kopule, aby měl jeřáb lepší manévrovací prostor. Po odstranění vrat byla stará kopule postupně rozřezána na dvě části, které byly také opatrně přeneseny na zem. Na jejich místo byla pak umístěna nová kopule.

Tím však práce na rekonstrukci nekončí. Je potřeba ještě zprovoznit otáčecí mechanismy, stejně jako udělat drobné úpravy podlahy pod kopulí. Pak již skutečně nebude nic bránit tomu, aby došlo po testovacím provozu ke slavnostnímu otevření začátkem příštího roku.

Na opravy kopule věnovala Masarykova univerzita prostředky ve výši 3,2 milionů korun. Využívání univerzitní observatoře a její správu zajišťuje Oddělení astrofyziky Ústavu teoretické fyziky a astrofyziky Přírodovědecké fakulty MU.

-red-

muni.cz

Měsíčník Masarykovy univerzity

Ročník 3, prosinec 2007, vychází 17. 12. 2007
Vydává Masarykova univerzita

NÁKLAD 5 000 ks
EV. Č. MK ČR E 15641
ISSN (tištěná verze) 1801-0806
ISSN (on-line verze) 1801-0814

ŠÉFREDAKTORKA Mgr. Petra Nováková
REDAKCE Bc. David Povolný, Pavla Ondrušková,
Martin Kopáček
FOTOGRAF Ivana Rusková
SAZBA Petr Hrnčíř
GRAFICKÝ NÁVRH Ing. Pavel Jlék
TISK PRINTECO s.r.o.

ADRESA REDAKCE
Žerotínovo nám. 9, 601 77 Brno
tel.: 549 494 086, fax: 549 496 611
e-mail: redakce@rect.muni.cz

REDAKČNÍ RADA

doc. PhDr. Mikuláš Bek, Ph.D. předseda, prorektor,
doc. Ing. Ladislav Janíček, Ph.D., MBA investiční,
Mgr. Jiří Nantl kancléř, Ing. Markéta Tikalová
RMU, Mgr. Simona Škarabelová, Ph.D. ESF,
Mgr. Radim Šíp, Ph.D. ESF, prof. PhDr. Marie
Vítková, CSc. PFF, prof. PhDr. Jan Zouhar,
CSc. FF, doc. PhDr. Zbyněk Vybíral, Ph.D.
FSS, prof. RNDr. Zuzana Došlá, DrSc. PFF,
doc. PhDr. Josef Prokeš, Ph.D. FI, JUDr. Josef
Kotásek, Ph.D. PFF, doc. MUDr. Kateřina Kaňková,
Ph.D. LF, PhDr. Václav Štětka, Ph.D., Bc. Jiřina
Falková, MUDr. Martin Pešl

INZERCE Mgr. Vladimír Tůma, tel.: 774 417 081,
e-mail: inzerce@rect.muni.cz
UZÁVĚRKA PŘÍŠTÍHO ČÍSLA 4. 1. 2008
ON-LINE VERZE <http://info.muni.cz>

Masarykova univerzita představila letošní Univerzitní víno

Masarykova univerzita představila Univerzitní víno pro akademický rok 2007/2008. Z červených vín získala toto ocenění Frankovka, jakostní, ročník 2005 z Císařských sklepů Horák, z bílých vín se tímto označením může chlubit Rulandské bílé, jakostní, ročník 2006 z Nového vinařství.

Výběr univerzitního vína se na Masarykově univerzitě konal již podáváté. V předchozích letech byla akce součástí soutěže TOP 77 vín ČR. Letos poprvé se univerzita rozhodla pro vlastní akci.

Výběr Univerzitního vína a podpora kvalitních vín patří neodmyslitelně k tradici mnoha významných evropských univerzit. Masarykova univerzita chce pořádáním této akce přispět k rozvoji vinařství v jihomoravském

regionu, který je s vínem úzce spjat již od třetího století, a zároveň se přihlásit také k tomu, že si je přes svůj nadregionální význam dobře vědoma spojením s jižní Moravou.

Od letošního akademického roku se proto výběr Univerzitního vína zaměřil na moravská vinařství. Přihlásilo se jich deset s celkem třiceti vzorky bílých a červených vín. Hodnocení a výběru se ujala sedmnáctičlenná hodnotící komise, složená z členů vedení univerzity, kolegia rektora a děkanů jednotlivých fakult. Hodnocení vín probíhalo anonymně podle stobodového systému O.I.V.

Vítězná vína budou opatřena univerzitní etiketou a stanou se ozdobou řady společenských akcí a akademických slavností pořádaných univerzitou nebo darem pro hosty Masarykovy univerzity.

-red-

Nejlepší investice je investice do vzdělání

Dosavadní proděkan Martin Svoboda byl 5. prosince jmenován děkanem Ekonomicko-správní fakulty Masarykovy univerzity. Jak se dívá na novou práci a budoucnost školy?

Byl jste zvolen před čtrnácti dny. Už se objevily nějaké povinnosti v souvislosti s novou funkcí?

Prozatím se nic nezměnilo, protože pracuji v užším vedení fakulty již řadu let. Vykonávám funkci proděkana pro vnější a zahraniční vztahy, takže práce je zatím stejná.

Budete se ještě věnovat odborné činnosti a práci se studenty i v nové funkci?

Určitě ano, protože je nezbytně nutné mít určitou zpětnou vazbu. Samozřejmě nebudu tolik učit, jako tomu bylo dříve. Vždy jsem učil víc, než bych měl, i co se týče funkce proděkana a nějak mě to neomezovalo, ani mi to nevadilo. Chci vést aspoň jeden předmět v prezenčním studiu a povinnosti včetně výuky mi zůstanou i v rámci doktorského studia.

Jak jste se dostal ke studiu ekonomie?

Vyplývalo to z takové historické geneze, protože jsem dlouhodobě dělal vrcholový sport jak na aktivní úrovni, tak jako trenér, a v rámci „komplexní péče“ o špičkové sportovce jsou nezbytné znalosti financí, managementu a ostatních ekonomických záležitostí. Tudíž jsem se nutně musel zabývat i touto stránkou věci. Pak už je jen krůček, aby ty praktické potřeby a znalosti byly doplněny teorií a studiem.

Jakému sportu jste se věnoval?

Hrál jsem do osmnácti let vrcholové tenis. Potom jsem dělal profesionálního trenéra a manažera sportovců v zahraničí. Vystudoval jsem nejvyšší trenérské třídy v USA, Německu a ČR.

Ve své teoretické činnosti se zabýváte investicemi. V minulosti

ti jste se jimi zabýval i v praxi. Co vás přimělo vydat se na akademickou dráhu?

Příští rok to bude dvacet let, co se investicemi zabývám. Za tu dobu jsem prošel téměř vším, čím se dá projít. Od finančního analytika, přes správce majetku, portfoliového manažera i člověka, který o tom píše, a potom samozřejmě byl jen krůček k akademické dráze.

Nebylo by přeci jen lukrativnější věnovat se obchodování a investicím „na plný úvazek“?

Tím jsem si prošel a podobně jako mnoho mých zahraničních kolegů jsem skončil u určitého segmentu finančních instrumentů. Asi mám krédo, že je důležité nabyté zkušenosti předávat dál a pomáhat zvyšovat odborné znalosti a celkovou finanční gramotnost. Sám můžu profesně růst spíše, když se budu věnovat financím v teoretické rovině.

Zmiňoval jste finanční gramotnost. Co je potřeba, aby se zvýšila?

Samozřejmě důležité je vzdělání. Pokud jej člověk má, tak se těžko nechá nalákat na nějaké nereseriozní nabídky. Úkolem vysoké školy, především ekonomických fakult, by mělo být pomoci rozšiřovat finanční povědomí a studenty připravit do života. Vyučování předmětu finance je na vysokých školách v České republice velmi teoretické a málokdy implikuje ty nejmodernější trendy. To může být i úkol pro ESF MU, nabídnout nějakou alternativu a zvýšit tím prestiž celé fakulty.

Čeho byste chtěl dosáhnout v příštích čtyřech letech vašeho funkčního období?

Novým děkanem Ekonomicko-správní fakulty se na začátku prosince stal Martin Svoboda, který na fakultě zastával funkci proděkana pro vnější a zahraniční vztahy. Foto: Martin Kopáček.

Mým cílem je věnovat pozornost kvalitě hlavních činností fakulty, to znamená vzdělávání a výzkumu, podporovaným efektivním fungováním administrativy. Optimalizovat strukturu fakulty tak, aby obstála nejen v domácí, ale i zahraniční konkurenci ekonomických fakult. V minulosti jsme byli vnímáni jako fakulta, na kterou bylo těžké se dostat, což nás také určitým způsobem zavazuje. I naši budoucí studenti vnímají velice silně, jakou kvalitu studia jednotlivé fakulty nabízejí, a tuto kvalitu poptávají a budou ji poptávat stále více.

Burza a obchodování na ní je pro běžného člověka zahaleno rouškou tajemství. Myslíte si, že se lidé burzy bojí oprávněně?

Na to se mě velice často ptají na mých přednáškách. Já si myslím, že burza a finanční trhy jsou určitým způsobem demonizované. V průběhu vývoje vznikly mýty, že se jedná o vysoce rizikové operace. Hlubší pochopení toho, jak tento systém funguje, a rozvoj finančního povědomí by napomohly, aby tato scestná představa byla odstraněna.

Co byste poradil někomu, kdo se chce věnovat investicím?

Nejlepší je investovat do sebe. To znamená studovat, učit se jazyky a zvyšovat své ekonomicko-finanční po-

vědomí a potom teprve investovat. Nejdůležitější je nejdříve se informovat. Ale znovu opakuji: nejlepší investice pro studenty je investovat do vzdělání.

ESF MU má vcelku krátkou historii. V současnosti však dle statistik mají její absolventi ve srovnání s ostatními vysoké platy a nízkou nezaměstnanost. Čím si to vysvětlujete?

Je to boom v současné době, kdy se projevuje ohromný nedostatek kvalitních lidí této profílance. My to vnímáme velice silně. Snažili jsme se rozvinout spolupráci s firmami, což se nám daří, a budeme tuto činnost posilovat. Poptávka po lidech ekonomické profílance bude pokračovat, ale bude se výrazně zvyšovat tlak na kvalitu.

Co byste vzkázal studentům, kteří tuto školu studují nebo chtějí studovat?

Naše fakulta se bude snažit, aby se kvalitní studia stále zlepšovala. Aby studenti byli jak na fakultu, tak sami na sebe hrdí, že ji absolvovali, a aby věděli, že čas strávený na fakultě je určitě posunul v jejich znalostech a rozhledech. Studenti jsou přeci našimi klienty a každý klient se ptá, jaká kvalita služeb je nabízena.

Martin Kopáček

Týden vědy na FF

Smyslem týdne vědy, který pořádají univerzity a akademická pracoviště je přilákat další zájemce o studium ze středních škol, předvést mediálně zajímavé výkony jednotlivých pracovišť i potěšit vlastní studenty a fakultní veřejnost. Stranou zájmu zatím zůstávaly humanitní disciplíny, a tak se Filozofická fakulta a její děkan Josef Krob rozhodli jít svou vlastní cestou a v týdnu od 12. do 16. listopadu uspořádali Týden vědy na Filozofické fakultě. Obory FF se tak představily fakultní i širší veřejnosti a středoškolským studentům z některých partnerských středních škol přednáškami, prezentací výsledků vědecké práce a možností studia na FF.

Od pondělí do pátku si mohli zájemci poslechnout např. přednášky Agrese ve sdělovacích prostředcích – škodí či neškodí (prof. M. Svoboda), Demokracie v českých školách (doc. Milan Pol), Korpus češtiny (doc. Zdenka Hladká), Teorie fikčních světů (Dr. Bohumil Fořt), Strašidelné historiky po latinsku (prof. Jana Nechutová), Od moderny k avantgardě (prof. Kšicová), Nová filmová historie (Dr. Szczepanik), Komerční hudba a trh nevěst ve Vídni (prof. Strítecký), Brněnská škola dějin umění (prof. Jiří Kroupa), Prvorepublikové skandály (Dr. Libor Vykoupil), Codex diplomaticus (doc. Krmíčková), Lidová krajka a krajkařství (Dr. Miroslav Válek). Tak se v týdnu střídaly jednotlivé ústavy fakulty, aby třetí čtvrtek v listopadu byl už tradičně věnován přednáškám z filozofie (Filozofie je komentář k Platónovi – Dr. Josef Petřelka, Filozofie a náladový stav lidí – prof. Losonsky, USA).

-red-

Na MU studuje rekordních 39 000 studentů

Rekordních devětadvacet tisíc studentů vzdělává v současnosti Masarykova univerzita, která je druhou největší univerzitou v České republice. Ve srovnání s akademickým rokem 2006/2007 to znamená nárůst přibližně o tři tisíce studentů. Do prvních ročníků bakalářských, navazujících magisterským a magisterských programů se letos zapsalo 16 000 prváků, což je zhruba o dva tisíce více než v předchozím roce.

-red-

Světoví vědci debatovali o kyberprostoru

Pátou mezinárodní konferenci Kyberprostor 2007 zabývající se problematikou informačních a komunikačních technologií uspořádala na přelomu listopadu pracovní skupina pro právo a ICT z Právnické fakulty ve spolupráci s Fakultou sociálních studií a Právnickou fakultou UK. Konference se zúčastnilo množství zahraničních hostů. Účastníci se mohli seznámit se širokým spektrem témat od kyberkriminality až po psychologii uživatelů internetu.

„Konference Kyberprostor je již zavedenou událostí, kde se mohou setkávat odborníci na právo, sociální vědci i další odborníci a diskutovat o problémech souvisejících s novými technologiemi, které mají zásadní vliv na celý dnešní svět,“ řekl proděkan pro informační technologie a ediční činnost Právnické fakulty Josef Kotásek.

Kyberprostor měl tradičně velmi multidisciplinární charakter a podle předsedy organizačního výboru konference Radima Polčáka také globální rozměr. „Začínáme zjišťovat, že jednotlivé problémy, s nimiž se potýkají jinak relativně izolované disciplíny, mají řadu vzájemných souvislostí. Stejně tak dospíváme k závěru,

že problémy, jejichž řešení se pokoušíme hledat, jsou obdobné ve všech částech světa,“ uvedl Polčák.

První den konference se konalo několik přednášek nejvýznamnějších zahraničních hostů, kde vystoupil mimo jiné vídeňský profesor filozofie Herbert Hrachovec nebo britský specialista na kyberterorismus Joseph

A. Cannataci (viz rozhovor). Dalších několik desítek vědců se představilo se svými příspěvky druhý den, kdy zároveň probíhala řada tematických bloků zaměřených na právo v kyberprostoru, e-government a e-justice, psychologii uživatelů internetu, sociologii nových technologií či náboženské normy v kyberprostoru. „Právní odvětví často nedokáže držet krok s technologickým pokrokem a právě tato konference dává akademické veřejnosti možnost sdílet nové myšlenky, které jdou s dobou,“ řekl Kotásek.

Podle Radima Polčáka by se ústřední myšlenka setkání dala shrnout jako ochrana hodnot informační společnosti, jimiž jsou rovnost, svoboda, slušnost a solidarita. V obdobném duchu se neslo i téma Polčákovy

úvodní přednášky, která určila celý tón konference. „Na internetu můžeme vidět, že možnosti praktického silového vynucení práva jsou v porovnání s off-line prostředím mnohem menší. Koncept tichého pořádku, který jsem zde představil, je založený na porozumění, vzájemné komunikaci a v konečném důsledku na rozumném uspořádání vztahů,“ řekl Polčák. „Na internetu můžeme na mnoha příkladech vidět, že zde skutečně dochází k rozumným a bezkonfliktním řešením konkrétních problémů. Dokonce by se dalo říci, že když se stát snaží prostřednictvím právní regulace prostředí internetu usměrňovat, je výsledkem často nikoli pořádek, ale konflikt,“ vysvětlil.

David Povolný

Mezinárodní právo na internetu

Několik otázek o právu v kyberprostoru jsme položili Michaelu Bogdanovi z Právnické fakulty University of Lund ve Švédsku.

Zabýváte se mezinárodním právem. O jaké problémy v kyberprostoru jde?

Uvedu jednoduchý příklad. Když třeba střílí lovec v Česku a omylem trefí někoho za rakouskou hranicí, vzniká otázka, zda se tím má zabývat český nebo rakouský soud a jaké právo se použije. Právě v kyberprostoru je řešení obdobných otázek velmi zajímavé – nevíme, kde se z pohledu práva vyskytly uvedené události, přičemž se

může jednat třeba o pomluvu nebo podvod.

Takže tato problematika není vyřešená?

Není úplně vyřešená. Není jednoznačné, kde třeba můžete dotčeného žalovat a vymáhat na něm náhradu škody. Základní předpisy sice existují, ale problémem je, jak je aplikovat na události, které se stanou v kyberprostoru. Některé měsíce již

například platí nové evropské nařízení, podle kterého se při náhradě škody má použít právo země, kde škoda skutečně nastala. Tedy když se vrátím k našemu příkladu – nikoli právo země, odkud lovec střílel, ale právo státu, kam se trefil. Když ale tento problém převeďeme na internet, není často jasné, který stát můžeme vlastně považovat za místo škodní události. Co když hacker poškozí webovou stránku českého podnikatele, která je

umístěna na serveru v Německu – kde vznikla škoda? Ve které zemi?

Jaké jsou další právní problémy spojené s internetem?

Jde například o základní otázku pravomocí soudů. Svých studentů ve Švédsku se například ptám na jejich názor na následující situaci. Představte si, že někdo bůhví odkud šíří dětskou pornografii po internetu a tisíce Švédů se na to dívají. A jednoho dne se ten člověk objeví ve Stockholmu. Mohou jej švédské orgány obvinít z toho, že zde spáchal trestný čin? Na to mi většina studentů odpoví, že samozřejmě – efekt toho jednání vidíme u nás, a proto je zde důvod stíhat pachatele, jako by

se tohoto činu dopustil na švédském území. Další otázkou, kterou jim pak pokládám, je tato: nějaký Švéd se na internetu vyjadřuje negativně o Ajatoláhu Chomejní a pak se náhodou objeví v Teheránu. Mají pak právo Íránci říci, že se dopustil trestného činu na území Íránu, protože Íránci se na vše můžou dívat? V tomto případě však studenti naopak odpovídají, že ne. Z hlediska práva se ale jedná o naprosto identickou otázku toho, zda může stát považovat určité jednání na internetu, za jednání, k němuž došlo na jeho území. Takových problémů se dá najít celá řada a nejen, že nejsou dokonale ošetřené, ale vlastně ani nevíme, jak by bylo třeba tyto záležitosti upravit.

David Povolný

Kyberkriminalita a kyberterrorismus

Ke krátkému rozhovoru o kyberkriminalitě a kyberterrorismu jsme se sešli s Josephem A. Cannatacim, z centra Lex Converge Právnické fakulty University of Central Lancashire.

Foto David Povolný

Tématem vaší přednášky je kyberkriminalita a kyberterrorismus. Jaký je mezi těmito pojmy rozdíl?

Kyberkriminalita je pojem, který se používá k označení jakéhokoliv trestného činu, který se odehraje v kyberprostoru nebo k jehož spáchání dojde i jen za použití počítačů. Kyberterrorismus je pak jen určitým typem takového jednání. Stále více zločinných aktivit je dnes organizováno v kyberprostoru, ale to z nich samozřejmě ještě nedělá kyberterrorismus. Je organizování mafie prostřednictvím kyberprostoru terorismus? Není. Je možné označit situaci, kdy se Al-Kajdá organizuje prostřednictvím kyberprostoru, za terorismus?

Asi ano. Rozdíl se dá dobře vysvětlit třeba na jednom aktuálním případě. Osmnáctiletý muž z Nového Zélandu byl zatčen, protože zřejmě napadl skoro dva miliony počítačů v USA a v Nizozemí. Je to terorismus? Zřejmě ne, protože obecně teroristická je každá aktivita, která směřuje k šíření strachu, a to jeho záměr nebyl. Prostě ukradl peníze a podařilo se mu tak získat více než deset milionů liber.

Co tedy vlastně dělají kyberterroristé na internetu?

Všechno, co můžete vidět v Hollywoodu, a ještě mnohem víc. Cokoliv, co je řízené počítači a nepracuje na uzavřeném okruhu, může být napadeno odkudkoliv na světě. Teroristé tak mohou zaútočit například na životně důležité služby a napadnout jejich řídicí systémy. Mohou se pokusit ochromit třeba obranný raketový systém nebo bankovní či energetický systém.

Dějí se skutečně takové věci?

Zatím se takové věci dějí spíše jako nehoda, ale to nám právě ukazuje, jak

by mohl dopadnout takový teroristický útok. Minulý rok například přestalo fungovat několik elektráren v Německu, Francii a Itálii. Jenže nešlo o to, že by zkolabovaly systémy elektráren ve všech těchto zemích – došlo k chybě jediného systému v Německu, a to zapříčinilo selhání dodávek energie v dalších zemích. Kdyby se něco takového povedlo teroristům, nastal by opravdu velký problém. Když byli nedávno zatčeni v Itálii lidé podezřelí ze spolupráce s Al-Kajdou, našly se u nich kódovací knihy a dokumentace, které jim mohly umožnit podobné typy útoků.

Myslíte, že je to velká hrozba pro budoucnost?

Neřekl bych rozhodně, že je to největší hrozba, protože žádným mávnutím kouzelného proutku se z teroristů nestanou kyberterroristé, ale je to jednoznačně nebezpečí, které by společnost měla vzít na vědomí a snažit se mu předcházet.

David Povolný

Úspěch FI na studentské mezinárodní konferenci MEMICS

Třetí ročník třídní mezinárodní konference MEMICS proběhl koncem října ve Znojmě. Jedná se o konferenci pro převážně doktorské studenty informatiky a její účastníci se letos sjeli kromě brněnských vysokých škol i z Prahy, Ostravy, Slovenska, Německa, Polska, Velké Británie, Švýcarska, Rumunska, Japonska a Španělska. Tematicky se zaměřili na široký okruh informatiky od teoretického bádání na pomezí matematiky až po praktický výzkum informačních technologií.

Zazněly dva druhy příspěvků: jednak zcela původní články a jednak autorské prezentace statí již přijatých na významných světových konferencích, jakými je

třeba CONCUR. Letošní MEMICS byl navíc vyškolen i pěticí kvalitních zvaných přednášek vědců světové úrovně, z nichž jmenujme alespoň profesora Javieru Esparzu z Mnichova.

Součástí konference je již tradičně soutěž o nejlepší původní článek. Ceny ve výši deset tisíc korun od sponzorů byly letos uděleny trojici vítězů bez rozlišení pořadí: Igoru Peterlíkovi, Václavu Brožkovi a týmu ve složení Kubisch, Zimmermann, Heinrich. První dva jmenovaní vítězové jsou z Fakulty informatiky MU. Jednomu z oceněných – a současně nejmladšímu – studentů, Václavu Brožkovi, jsme položili několik otázek.

O čem byl váš příspěvek a proč myslíte, že právě on se dostal mezi nejlepší?

Na konferenci jsem prezentoval svoje výsledky týkající se regularity určitých množin, které mají aplikaci ve formální verifikaci. Formální verifikace je souhrnný název pro metody, kterými lze automaticky ověřit například správnost návrhu komunikačního protokolu nebo počítačového programu. Výsledky práce umožnily úplně odpovědět na některé přirozené otázky z této oblasti, což možná porotu a recenzenty zaujalo. Myslím ale, že vše vystihl profesor Gruska při slavnostním vyhlášení, když říkal, že

porota měla těžkou práci a kandidátů na vítěze bylo několikrát více než cen. Na MEMICSu zazněla řada velmi kvalitních prezentovaných prací s nesporným vědeckým a praktickým přínosem.

Kdyby nějakým nedopatřením nebo zázrakem zmizely ze světa počítače, čím byste se živil? Přezil byste to vůbec psychicky?

Troufám si hádat, že bych to snad přežil. Už teď se žívím převážně chlebem a máslem. V případě zdražení másla možná budu nucen svůj přístup přehodnotit a přejít na křemík. Tedy pokud fakulta nezavede například nějaké máselné stipendium v zájmu záchrany počítačového vybavení. Kdyby ale

počítače úplně zmizely, dal bych se na vrcholovou cyklistiku a doručoval e-maily expres na kole.

V rámci svého doktorandského studia také učíte.

Vedu cvičení z Úvodu do funkcionálního programování, cvičení z Automatů a gramatik, z Algebry I a z Grafových algoritmů.

Jak využijete odměnu za oceněný odborný článek?

Z odměny si koupím kolečkové brusle, abych měl čím přijet na příští ročník konference MEMICS, který se bude konat v polovině listopadu 2008 opět ve Znojmě.

Josef Prokeš

Studenti i vědci MU mohou bezplatně využívat tisíce elektronických časopisů a knih

Prvotřídní zahraniční i české vědecké publikace jsou studentům a vyučujícím Masarykovy univerzity blíž, než by mnozí z nich čekali. Stačí několik kliknutí myši a můžete si číst například v americkém časopise o nejnovějších výzkumech rakoviny.

Portál, který umožňuje snadné vyhledávání v elektronických knihách či časopisech, je dostupný na adrese <http://library.muni.cz/ezdroje/>. Tam si uživatel zvolí fakultu, obor nebo abecední seznam elektronických zdrojů a při rozkliknutí se dozví, pro jaké konkrétní obory je vybraný zdroj určen a také to, že pod jedním vydavatelstvím se skrývají až stovky vědeckých a odborných časopisů.

„Pokud si uživatel chce vybrat časopis například z oboru sociologie, zvolí odkaz Elektronické časopisy. Tam si poté v angličtině či němčině najde zvolený obor a pod ním je seznam veškerých sociologických časopisů,“ popisuje systém Miroslav Bartošek z Ústavu výpočetní techniky (ÚVT), který má vše okolo elektronických informačních zdrojů na MU na starost.

Barevná „semaforová světla“ u každého časopisu ukazují, zda má uživatel z MU možnost sledovat tento zdroj

zcela či omezeně. „Zelená znamená, že časopis je volně dostupný na internetu komukoliv. Žlutá značí, že MU si zakoupila licenci na tento časopis a přístup je k plným textům článků zcela bez problémů. Žlutá značí, že zdroj je částečně omezen, a červená ukazuje, že zdroj neposkytuje MU plné texty. Tento systém jsme převzali z německé univerzity v Regensburgu, takže se občas stane, že i červeně označené časopisy fungují. Proto je lepší si to ověřit,“ upozorňuje Bartošek.

Samotný portál elektronických zdrojů ale vytvořili na ÚVT sami. Zahnuje informace nejen o elektronických časopisech, ale i o desítkách vědeckých databází, například o známé citační databázi Web of Science. „Podobný systém funguje i na dalších českých a samozřejmě i na zahraničních univerzitách,“ poznamenává Bartošek.

A jak se student či zaměstnanec do systému dostane? „První varianta je ta,

že se člověk hlásí z univerzitního počítače. Pak nemusí nikam zadávat žádné heslo. Systém pozná IP adresu MU a uživatele ke zdroji pustí,“ vysvětluje Bartošek. Pokud by si ale uživatel chtěl číst články doma v pohodlí, nemusí se stěhovat na MU. Stačí se připojit přes proxy server. „Pak se uživatel do systému přihlásí pod svým číslem učo, zadá sekundární heslo a podle návodu se bez problému připojí i z domova. Přihlášení bude platné dvacet čtyři hodin, pak je nutné jej opakovat,“ uvádí Bartošek.

V některých případech jsou velmi drahé zdroje omezeny počtem uživatelů. „Takový systém jsme vyjednali, pokud by si univerzita jinak zdroj nemohla dovolit. Typické je to například pro chemické databáze. Souběžně s ní mohou pracovat třeba jen tři lidé a ten čtvrtý si musí počkat,“ vysvětluje Bartošek.

Větší část zdrojů je placena ze státní pokladny prostřednictvím grantů programu 1N ministerstva školství, ale i přesto musí MU platit část sama, například pokud si zpětně požádá některá fakulta o časopis, k němuž zatím nemá MU přístup. „Pak si musí peníze najít sama fakulta, jestliže by byl zdroj užitečný pro většinu fakult, platí ho obvykle MU,“ vysvětluje Bartošek. Ročně platí za elektronické informační zdroje MU asi deset milionů korun.

Pavla Ondrušková

Medici pomohli hospicu

Není žádné tajemství, že kromě studia studenti také často hloubají nad nabytými znalostmi u piva nebo na nějaké party. Že ale dokáží prostřednictvím vydařené oslavy i pomáhat potřebným, není úplně obvyklé. Právě studenti čtvrtého ročníku z Lékařské fakulty se začátkem listopadu rozhodli na oslavu poloviny studia uspořádat Medické půlení a výtěžek z akce ve výši dvacet tisíc korun věnovali Hospicu sv. Josefa v Rajhradu.

„Touto akcí, která dle ohlasů neměla období, jsme chtěli poukázat na dvě věci. Za prvé na to, že se dá studentská zábava spojit s mecenášstvím potřebným, a za druhé chceme jako studenti Lékařské fakulty ukázat, že nám jako budoucím lékařům není postavení nemocných lhostejné,“ svěřil se za všechny organizátory Jan Kocanda.

Ředitel Oblastní charity Rajhrad Jaromír Bílý neskrýval dojetí, jež mu připravila návštěva studentů, kteří mu přijeli finanční dar v polovině listopadu osobně předat. „Radost z tohoto daru zdaleka nespočívá jen v jeho nominální hodnotě. Mnohem cennější je jeho hodnota morální a etic-

ká. Dále i to, že dárci jsou velmi mladí lidé, budoucí lékaři a lékařky, kteří již v průběhu studia cítí potřebu pomáhat nemocným a trpícím,“ uvedl Bílý.

Aktivitu studentů ocenili i pedagogové. „Velice mě potěšilo, že si studenti uvědomili, že Půlení nemusí být jen samoučelná zábava, ale že může zároveň i posloužit dobré věci. Pokud budou naši studenti takto uvažovat i nadále, půjdu se k nim časem s důvěrou nechat ošetřit, až budou hotovými lékaři,“ řekl Ondřej Zahradníček z Mikrobiologického ústavu při Lékařské fakultě.

-red-

Finanční dar v hodnotě dvacet tisíc, jako výtěžek z Medického půlení, věnovali studenti Lékařské fakulty na Hospic sv. Josefa v Rajhradu. Foto: Archiv studentů LF MU.

VYHLEDÁVÁNÍ V ELEKTRONICKÝCH KNIHÁCH A ČASOPISECH

- adresa portálu EIZ: <http://library.muni.cz/ezdroje/> (připojení ke zdrojům z počítačů mimo MU je nutné přes proxy server či VPN)
- přehled časopisů, ke kterým má MU přístup je na: <http://casopisy.muni.cz>
- lidé z MU se bezplatně dostanou k deseti až dvanácti tisícům placených elektronických časopisů z celého světa

a desítkám rozsáhlých informačních databází ze všech vědních oborů

V EIZ je možné nalézt zdroje:

- fulltextové: e-časopisy, e-knihy
- bibliografické/abstraktové: oborové databáze
- citační: citační ohlasy, impact faktor
- faktografické: encyklopedie

Masarykova univerzita poskytuje kurzy pro celoživotní vzdělávání sester

Celoživotní vzdělávání je povinné pro všechny zdravotnické pracovníky a jiné odborné pracovníky ve zdravotnictví. Proto katedra ošetrovatelství LF MU nabízí možnost postgraduálního celoživotního vzdělávání sester na akademické půdě. Zaměřuje se na získání odborné způsobilosti sester v rámci certifikovaných kurzů. Doposud byly na katedře ošetrovatelství akreditovány tři certifikované kurzy určené pro celoživotní vzdělávání sester a v červnu byl úspěšně ukončen první z nich – certifikovaný kurz Specifická ošetrovatelská péče o chronické rány a defekty.

V souladu se změnami, které probíhají v rámci transformace zdravotnické a ošetrovatelské péče, dochází ke změnám ve vzdělávání a přípravě zdravotníků. Ty se týkají nejen pregraduální přípravy na výkon povolání, ale také takzvaného celoživotního vzdělávání.

U nelékařských zdravotnických pracovníků, kam jsou zařazovány také všeobecné sestry, je dána povinnost celoživotního vzdělávání legislativně. Celoživotním vzděláváním se rozumí průběžné obnovování, zvyšování, prohlubování a doplňování vědomostí, dovedností a způsobilosti zdravotnických pracovníků a jiných odborných pracovníků v příslušném oboru v souladu s rozvojem oboru a nejnovějšími vědeckými poznatky.

Významnou roli při vzdělávání všeobecných sester hraje katedra ošetrovatelství na Lékařské fakultě Masarykovy univerzity. Umožňuje nejen pregraduální vzdělávání (v rámci bakalářských a magisterských studijních programů), to znamená získání způsobilosti k výkonu povolání, ale také získání odborné způsobilosti sester v rámci specifické ošetrovatelské péče.

Jednou z forem celoživotního vzdělávání je certifikovaný kurz, jehož absolvováním se získává odborná způsobilost pro úzce vymezené činnosti. V kurzu studovalo šestnáct všeobecných sester, které po absolvování všech modulů teoretické části kurzu a praktické stáže (celkem osmdesát hodin výuky) a složení závěrečné zkoušky získaly odbornou způsobilost k poskytování ošetrovatelské péče osobám s chronickými ranami ve spolupráci s dermatovenerologem či praktickým lékařem v souladu s příslušnou vyhláškou.

Výuka v kurzu byla zajištěna odborníky z oblasti dermatovenerologie, geriatricie, nemocniční hygieny a epidemiologie a ošetrovatelství. Studující získali také informace z oblasti materiálů vlhkého hojení ran. V rámci všech modulů neprobíhá pouze teoretická frontální výuka, ale studenti v kurzu byli aktivně

Na kurzech jsou studenti aktivně zapojeni do výuky v rámci skupinových činností s využitím moderních prostředků a metod. Foto: Andrea Pokorná.

zapojeni v rámci skupinových činností s využitím moderních výukových prostředků a metod.

Na základě zájmu účastníků kurzu, kteří by uvítali i jiné odborně zaměřené certifikované kurzy (například stomie,

problematika bolesti, nutriční terapie, zdravotnická dokumentace, práva nemocných a zdravotnických pracovníků), se budou na katedře připravovat další kurzy.

Andrea Pokorná

Přišlo mi škoda utíkat v historické chvíli, říká třiatřicetiletý docent

Třiatřicetiletý Michal Kozubek z Fakulty informatiky se již v osmdesáti letech stal docentem. Přišel s metodou zobrazování buněk a jejich částí pomocí speciální digitální kamery umístěné na výstupu optického mikroskopu. Tato metoda má pomoci v medicíně. Kozubek pobýval na několika akademických stážích v zahraničí. Vždy se však vrátil a zůstal věrný Masarykově univerzitě. Říká, že koníčků má sice hodně, ale volného času je čím dál méně. „Samozřejmě rád fotím, filmuji a zpracovávám pořízený materiál, což je profesionální deformace,“ usmívá se úspěšný mladý vědec, který tráví volné chvíle nejraději s rodinou.

většina přístrojů kolem nás zaznamenává či zpracovává dvou nebo trojrozměrné obrazy. Je to třeba ultrazvuk, počítačové rozpoznání identity podle otisku prstu či obrazu sítnice, digitální kamera nebo fotoaparát.

Vzrůstající vliv takovýchto zařízení se jistě promítl i do studia na FI.

S rostoucí poptávkou po odbornících na počítačové zpracování obrazu jsem se na fakultě snažil rozšiřovat výuku v dané oblasti. Začal jsem v roce 2000 základním přehledovým kurzem, na nějž navázaly další specializované předměty, které učím společně s kolegy a které vytvořily základ oboru Zpracování obrazu. Tento obor nabízí fakulta jako novinku.

Jiné univerzity tento obor nemají?

Obor s tak širokou nabídkou předmětů v oblasti zpracování obrazu budete na jiných univerzitách ve světě hledat těžko. Doufám proto, že nový obor přiláká do Brna i studenty ze zahraničí, zejména diplomanty a doktorandy.

Nyní pracujete v Centru analýzy biomedicínského obrazu na FI. Co je náplní vaší práce?

V diplomové práci jsem se zaměřil na obrazy buněk a jejich části pořízené spe-

cialní digitální kamerou umístěnou na výstupu optického mikroskopu. Jak kamera, tak mikroskop jsou plně řízeny počítačem pomocí vlastního softwaru. Nejprve jsem vymýšlel a programoval sám, po ukončení doktorského studia jsem postupně dal dohromady tým, který mi pomáhá. Snahou těchto lidí je optimalizovat kvalitu obrazu buněk získaného z optického mikroskopu a také automatizovat celý proces snímání a následného zpracování obrazové informace.

K čemu je to užitečné?

Kvalita obrazu je potřebná proto, abychom dokázali lépe zviditelnit struktury a procesy probíhající uvnitř buněk. Automatizace nám zase umožňuje pořídit a zpracovat velké množství obrazů, tedy zvýšit kvantitu potřebnou pro statisticky významné závěry. Celá automatická sestava obsahující počítač, motorizovaný mikroskop, programovatelnou kameru a příslušný software se pak nazývá obrazový cytometr. První obrazový cytometr jsme společně s kolegy z Biofyzikálního ústavu v Brně sestrojili zhruba před deseti lety. Od té doby postupně ještě další tři.

Co vás na vaší práci nejvíce baví?

Baví mě tvůrčí proces – člověk má jistou akademickou volnost se rozhod-

nout, co bude dělat. Sám ale toho neudělá tolik, jako když pracuje v týmu. Měl jsem to štěstí, že po ukončení doktorského studia mi FI nabídla možnost založení vlastní skupiny a vlastní laboratoře, čehož jsem využil.

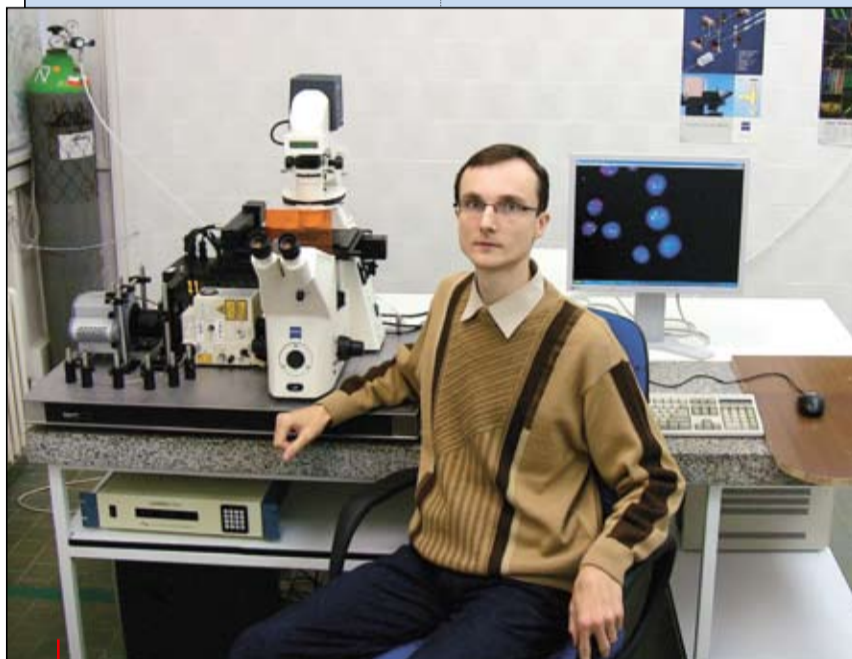
Proč se tak akademicky úspěšný mladý člověk jako vy neodstěhuje do zahraničí a nerozvíjí se tam?

Popravdě řečeno, už jsem o odchodu několikrát vážně uvažoval. Pravidla hry v české vědě mě totiž občas přivádějí k zoufalství. Nicméně vždy se snažím sám sebe přesvědčit, že je to jen přechodná záležitost a brzy se to zlepší.

Proč jste tedy zůstal věrný Masarykově univerzitě?

Brno prochází po výzkumné stránce dost prudkým rozvojem a vize do budoucna nejsou vůbec špatné. Kampus se nyní dokončuje a připravuje se Středoevropský technologický institut. U obou těchto projektů jsem byl požádán, abych se zapojil do jejich přípravy a plánování. Souhlasil jsem a bral to jako poslání a příležitost být u toho, když se v Brně realizuje historicky největší rozvoj výzkumných kapacit. Celkově mi vždy přišlo škoda v této historické chvíli utíkat pryč.

Pavla Ondrušková

Třiatřicetiletý Michal Kozubek studoval na Oxfordské univerzitě a v současné době působí na Fakultě informatiky MU. Foto: Archiv M. Kozubka.

Proč jste si vybral Masarykovu univerzitu?

Lákalo mě studium na nějaké známé univerzitě, ale školné a pobyt v zahraničí byly finančně neúnosné a tehdy bez možností stipendií. Zůstal jsem tedy při zemi a vybíral mezi Masarykovou a Karlovou univerzitou. Jelikož mi nabídka Masarykovy univerzity vyhovovala, rozhodl jsem se pro studium v místě bydliště, což bylo v té době již Brno.

Co vás lákalo na informatice?

Na základní a střední škole mě vždy nejvíce bavily matematika, informatika a fyzika. Kombinaci všech tří oblastí jsem nenašel, tak jsem si vybral kombinaci prvních dvou. Tehdy se obor Přírodovědecké fakulty jmenoval Matematická informatika. Fyziku, konkrétně optiku, jsem pak dostudoval až v rámci doktorského studia během stáže na Oxfordské univerzitě v akademickém roce 1995/96.

Měla pro vás tato stáž ze všech, které jste absolvoval, největší význam?

Ano. Měl jsem tam totiž možnost pracovat v jednom z nejznámějších týmů na světě, který se zabývá optickou mikroskopií. Jinak se ale domnívám, že každá zahraniční stáž člověka obohatí. Když vidíte, jak to funguje jinde, dostanete řadu nápadů, co zlepšit doma. Proto se snažím během svých pobytů v zahraničí domluvit i možnost výměnných pobytů pro doktorandy a diplomanty z Brna.

Čemu se na Fakultě informatiky věnujete?

Hlavní oblastí, kterou se zabývám ve výzkumu i výuce, je pořizování a zpracování digitálních obrazových dat. Je to oblast důležitá a velmi perspektivní, neboť pro většinu lidí je hlavním smyslem zrak a drtivou většinu informací vnímáme právě v obrazové podobě. Stejně tak

Jsou ještě potřeba tištěná skripta? Zkušenosti z Ekonomicko-správní fakulty

Návštěva fakultního skladu publikací nezavdává obvykle mnoho důvodů k radosti. Na první pohled jsou patrné rozdíly v objemu zásob. U jednoho titulu je k mání už jen několik málo kousků – nebo dokonce žádné, jiné tituly jsou zastoupeny hromadami neprodejných, rychle zastarávajících kusů. V nich jsou pak umrtveny nemalé finanční prostředky a šance na jejich revitalizaci je obvykle jen iluzorní. Narážíme na hlavní problém v oblasti produkce výukových publikací. Je to plánování optimálního nákladu tištěných publikací a – mnohdy – jejich obtížná prodejnost. Dlouhodobější analýza nákladů, vý-

nosů a skladových zásob nám už v roce 2005 signalizovala neudržitelnost dosavadního stavu, a tak logicky vyvstávala otázka, co dál.

Využití zdánlivě jednoduchého řešení, které se na první pohled nabízí, představuje poměrně složitý a komplikovaný problém, do kterého vstupují i ne zcela racionální prvky. Řeč je o přechodu k elektronickému publikování, které se na vysokých školách začíná prosazovat.

Začneme ale po pořádku. Jak tedy vzniká „neprodejnost“? Na začátku obvykle bývají „velké oči“ autora, který často v dobré víře – „aby náklad stačil“ – ho nadhodnotí. Druhým fak-

torem jsou stále rostoucí ceny polygrafických prací a naopak poměrně nízké ceny kopírovacích služeb. Studenti mají v této otázce jasno. Z odpovědí 372 posluchačů prezenčního studia ESF vyplynulo, že více než polovina z nich považuje kopírování skript za výhodnější než jejich koupi. Navíc – 55 procent studentů považuje ceny prodávaných skript za velmi nebo spíše vysoké. Do ceny přitom vstupují jen nejnutnější nákladové položky a fakulta prodejem nedosahuje žádného zisku. Do prodejnosti také intervnují činitelé vně sféry našeho vlivu. Sebelépe napsaná skripta o sociální politice nebo financová-

ní veřejného sektoru se okamžikem přijetí zákona o stabilizaci veřejných rozpočtů stávají prakticky neprodejnými.

Přechod k elektronickému publikování

A jak to tedy nakonec všechno dopadlo? Fakultní veřejnost byla elektronickému publikování nakloněna. Celkem 61 procent studentů by souhlasilo s plným přechodem fakulty k elektronickému publikování, a to i za předpokladu, že by ve hře bylo stanovení určitého nevysokého paušálního poplatku. Mezi učiteli měl přechod k elektronickému publiko-

vání dokonce 73 procentní podporu. A tak po sérii nikoli úplně jednoduchých a přímočarých vyjednávání vyšla již v roce 2006 první elektronická skripta a pro rok 2007 bylo přijato rozhodnutí plánovat ediční činnost do dvou skupin „produktů“. První z nich představují takzvané „konkurenčněschopné tituly“, které mají šanci se prosadit na širším knižním trhu ČR. Ty jsou vydávány ve spolupráci s renomovanými nakladatelstvími a výhradně v knižní podobě. Druhou skupinu tvoří užší, specializované tituly, které vycházejí v tištěné podobě jen v nákladu dvacet pět kusů.

/pokračování na straně 6 >

/pokračování ze strany 5 ▶

Jsou určeny pro autory, dále jako takzvané povinné výtisky a exempláře pro knihovnu. Elektronické verze skript nebo distančních studijních opor jsou pro oprávněné osoby umístěny v IS MU, v sekci studijních materiálů. Distanční studijní opory jsou určeny posluchačům kombinovaného studia, kde je předpokládán větší objem samostudia, a proto jsou kladeny i vyšší nároky na jejich metodickou úroveň. S využitím podpory e-techniky jsou také umístěny v IS, podle možností jsou však ještě dále rozšiřovány o hypertextové odkazy (jak v rámci dokumentu,

tak na externí zdroje) či záznamy z přednášek. Nejdokonalejší formou je pak plně interaktivní studijní text, který navíc k výše uvedenému obsahuje i autokorekční testy a využívá dalších možností, které IS MU v rámci e-learningu nabízí.

Možnost umístit výukové publikace na ELPORTÁL MU, nebo E-PORTÁL? kde by byly přístupné veřejnosti, je zatím využívána spíše ojediněle. Svou roli zde možná hraje určitá psychologická bariéra, či kalkulace, která říká: proč já bych měl skriptum/publikaci, se kterým jsem se kdovíjak mořil, dávat zdarma a zcela volně k dispozici komukoli na internetu?

Doplňky elektronického publikování

Doplňkem elektronického publikování je naše spolupráce, kterou jsme letos navázali se společností Tribun EU, s. r. o. Poskytuje službu nazvanou Knihovnička (www.knihovnicka.cz). V podstatě je to „tisk na vyžádání“ již od nákladu jeden ks skript s dodáním do druhého dne do fakultní prodejny knih v cenách, kterým ceny kopírování zatím nemohou konkurovat. Dále se nabízí také možnost vydávat takzvaná sponzorovaná skripta (s reklamou sponzora), u kterých je možné dosáhnout dalšího snížení ceny až o 20 %.

Tímto způsobem je otázka prodejnosti či neprodejnosti výukových publikací vyřešena, navíc se veškeré transakce odehrávají v prostoru, do kterého fakulta nemusí žádnými aktivitami vstupovat.

A do budoucna?

Lynne Brindley, výkonná ředitelka British Library, již před dvěma lety předpovídala přechod od tištěného k digitálnímu publikování v roce 2020. Říká, že mnoho lidí si všimá národního přechodu k digitálnímu vysílání. Méně známý

je fakt, že podobný trend již probíhá ve světě publikování: kolem roku 2020 bude 40 % britských výzkumných monografií dostupných jen v elektronické podobě, dalších 50 % bude dostupných v obou formátech (tištěném i digitálním) a jen zbývajících 10 % nových titulů bude dostupných v tištěné podobě. Možná že i díky projektu elektronických skript budeme lépe připraveni na to, co nás čeká a co nás nemine.

Jaroslav Nekuda,
SVI ESF MU

Více najdete na internetových stránkách <http://info.muni.cz>

Právnická fakulta spustila nový cyklus konferencí

Konferenci nazvanou Dny veřejného práva se v polovině listopadu rozhodla uspořádat Právnická fakulta Masarykovy univerzity ve spolupráci s Právnickou fakultou Trnavské univerzity. Dvoudenní setkání evropských odborníků probíhalo v několika sekcích, nad nimiž převzali záštitu přední osobnosti českého práva.

„Jsem děkankou zatím šest měsíců a jedna z mých velkých představ byla učinit Právnickou fakultu ještě více nejen pedagogickým, ale také vědeckým pracovištěm, a rozvinout mezinárodní spolupráci,“ komentovala děkanka PrF Naděžda Rozehnalová motivaci pro pořádání této události a dodala, že by chtěla v příštím roce ustálit cyklus konferencí, které by se konaly vždy na jaře i na podzim. Příští rok by se tak na jaře měl konat již druhý ročník konferen-

ce PFAMEI, jejímž cílem je prezentace výsledků vědecké práce doktorandů a mladých vědců, a v podzimních měsících by se měla ustálit tradice podzimních dnů práva.

Letošního prvního ročníku se zúčastnili hosté zejména z okolních států – z Rakouska, z Polska a z Maďarska, ale také z Běloruska a z Litvy a pozvání přijali i hosté ze Švýcarska a z Nizozemí. Oblasti, kterými se ve svých přednáškách a diskuzích zabývali, byly

sekte trestního práva, nad kterou převzala záštitu nejvyšší státní zástupkyně Renáta Vesecká, dále sekce ústavního práva, nad kterou převzal záštitu předseda ústavního soudu Pavel Rychetský, sekce správního a finančního práva, nad kterou převzal záštitu hejtmán Jihočeského kraje Stanislav Juránek, a také sekce mezinárodního a evropského práva, nad kterou převzala záštitu děkanka Rozehnalová.

David Povolný

Na konferenci Dny veřejného práva se sjela řada významných zahraničních hostů, mezi jinými i Dr. Matthias Leech ze Švýcarska (vlevo) a Dr. Ian Curry-Sumner z Nizozemí (uprostřed). Foto: David Povolný.

Rozvojové země si uvědomily svoji vyjednávací sílu, říká Dr. iur. Matthias Oesch z University v Bernu ve Švýcarsku, se kterým jsme se sešli k rozhovoru o právu Světové obchodní organizace.

Přijel jste přednášet o právu Světové obchodní organizace? Jak je to se znalostí tohoto práva v Česku?

Pracuji v této oblasti již několik let a vím, že tato problematika se ve světě těší stále větší oblibě. Z vlastní zkušenosti však vím, že dobré informační zdroje o právu Světové obchodní organizace, je

těžké v jednotlivých zemích najít. Považuji za velký úspěch, že se brněnské právnické fakultě podařilo navázat velice cenné kontakty s odborníky z celého světa a že tak pro své studenty připravila celý seriál přednášek o právu Světové obchodní organizace, který podle mých informací, zahájil přední americký právník Gary N. Horlick z Washingtonu.

Proč vy osobně se tímto tématem zabýváte?

Díky mému učitelovi je ve mně cosi jako poslání přesvědčit lidi, aby si uvědomili relevantnost Světové obchodní organizace (WTO). V devadesáti devíti procentech informují média o případech týkajících se WTO negativním způsobem – je to pochopitelné, protože vědecké téma

jsou zejména tisíce demonstrantů protestujících proti zlé WTO, která vnucuje liberální trh celému světu. A to prostě a jednoduše není pravda. Abychom pochopili, proč to není pravda, musí se ale najít nějaký mechanismus, který bude schopný napravit tuto situaci.

Když zastáváte takový názor, jak reagujete na připomínky, že WTO nemá legitimní nástroj rozhodování a nahrává bohatým státům?

Pokud jde o nelegitimní rozhodování – tato výhrada je zřejmě pravdivá, ale je také pravda, že na papíře existuje princip konsenzu, který umožňuje, aby se na

souhlasu musela usnést kvalifikovaná většina. Tento princip však nebyl až na pár výjimky použit. To by se jistě mělo napravit. Pokud jde o další část vaší otázky. V kole rozhovorů v Doha, které probíhá nyní, je jasné vidět, že rozvojové země začaly držet spolu a nutit vyspělé země k závazkům, což nebyl příklad předchozího Uruguayského kola – to bylo podle názoru posledního kola, kde vyspělé státy mohly vnucovat rozvojovým zemím pravidla, která tyto země samy nechtěly přijmout. Teď si začínají uvědomovat, že mají vyjednávací sílu a že mohou být velmi úspěšné. A to je určitě dobře.

David Povolný

U studentů mě překvapilo množství různých pohledů, říká jeden z hostů konference Dny veřejného práva Dr. Ian Curry-Sumner z Utrechtské univerzity v Nizozemí.

Vy jste nepřijel, pokud vím, jenom kvůli svému vystoupení na konferenci?

Přijel jsem s přednáškou o přeshraničním vymáhání výživného pro nezletilé děti v Evropě. Zabývám se totiž evropským rodinným právem. Kromě toho mi ale také bylo nabídnuto, abych zde po jeden týden o této oblasti práva přednášel. O konferenci jsme se dozvěděli, protože jsme se za-

jímali o získání doktorského studenta z Masarykovy univerzity.

Jak vypadá vaše výuka na Právnické fakultě MU?

Očekával jsem, že budu učit nějakých patnáct studentů, ale k mému překvapení jich přišlo šedesát, takže je vidět, že o rodinné právo je v Brně opravdu velký zájem. Byl jsem velmi překvapen množstvím různých pohledů

a zapojením do výuky a také úrovní angličtiny, která je velmi vysoká, v mnoha případech vyšší než v Nizozemí. Všichni studenti také dokáží velmi dobře diskutovat a mají poměrně vyhraněné názory.

Takže pro vás bylo zajímavé slyšet názory z Česka?

Na Utrechtské univerzitě máme řadu studentů z celého světa a samozřejmě

i z Česka, ale když jste v jedné místnosti s několika národnostmi, těžko zachytíte postoj jedné z nich. Navštěva u vás je pro mě určitě zajímavá v tom, že dostávám informace o rodinném právu v Česku z první ruky.

O čem konkrétně jste se studenty například diskutovali?

Řešili jsme třeba otázku svatby stejných pohlaví a registrovaného part-

nerství. Překvapila mě jasná vyhraněnost názorů skupin, kteří buď obhajovali systém svatby stejných pohlaví, jak je tomu v Nizozemí, a těch kteří nesouhlasili. Měli si toho mezi sebou tolik co říct, že jsem často mohl jen ustoupit a nechat diskuzi běžet. Bylo pozoruhodné slyšet, že studenti v Česku argumentují podobně jako ti u nás. Dokonce bez nějakého rámce si dokáží vyměňovat názory a to je podle mě velmi důležité. Právě na bázi podobné volné diskuze by měla probíhat formulace nediskriminujícího práva v Evropské unii a také ve světě.

David Povolný

Vzdělávací projekt EkoInkubátor – podpora „zeleného“ podnikání

V roce 2006 vznikl projekt EkoInkubátor, který představuje ucelený balík předmětů o environmentálně přívětivém „zeleném“ podnikání. V nadcházejícím jarním semestru projekt otevírá druhý cyklus pro nové zájemce z řad studentů MU. Co je smyslem projektu a co projekt studentům nabízí?

EkoInkubátor je společný projekt Fakulty sociálních studií, Ekonomicko-správní fakulty MU a Nadace Partnerství, který finančně podpořil Evropský sociální fond a státní rozpočet ČR. Hlavní myšlenkou projektu je připravit studenty pro rozběh vlastního „zeleného“ podnikání (např. výroby ekologicky šetrných výrobků, biopotravin, ekologicky příznivějších technologií,

Studenti měli možnost navštívit také české i zahraniční podniky – jednou z akcí byla exkurze do cementárny. Foto: Kateřina Kobosilová.

poskytování služeb v oblasti ekoturistiky či ekologického poradenství). Vedlejším cílem je rozšířit ekonomické vzdělání mezi studenty environmentálních oborů a naopak environmentální vzdělání mezi budoucími ekonomy.

EkoInkubátor nabízí v rámci jednoho cyklu (jarní – podzimní – jarní semestr) blok třinácti předmětů, přičemž část z nich si studenti volí podle svého zájmu. Vedle klasické výuky je studentům přiblížena i současná realita „zeleného“ podnikání formou exkurzí v českých i zahraničních podnicích.

Pro zajímavost, v prvním roce se studenti seznámili s realitou moštárny, spalovny, biozemědělství a recyklace průmyslových odpadů. Další tematické exkurze se týkaly zelené energie (Draňanská vrchovina, Dolní Rakousko) a ochrany životního prostředí ve vel-

kých průmyslových podnicích (cementárna, výroba pneumatik). Poznatky z návštěv studentů uplatnili při řešení případových studií, které měly navštívené podniky možnost dále využít.

Závěrečným krokem projektu je zpracování „zeleného“ podnikatelského záměru pod dohledem odborníků z praxe. Jednotlivé týmové záměry vyhodnotí odborná komise a vybere nejlepší projekt, který získá finanční ocenění. EkoInkubátor formou poradenství podpoří studenty, kteří se rozhodnou svůj podnikatelský záměr uskutečnit.

Projekt je otevřen pro studenty denního studia na MU. V současné době je možné přihlásit se do nového běhu. Informace jsou k dispozici na webové stránce inkubator.fss.muni.cz.

Radoslav Škapa

Katedra podnikového hospodářství, ESF MU

Adolescenci už dnes nechápeme jen jako období vzdoru a opozice, říká psycholog prof. PhDr. Petr Macek, CSc., mezinárodně uznávaný odborník v oblasti výzkumu mládeže

Foto Ivana Rusková

Prof. PhDr. Petr Macek, CSc. se narodil v roce 1956 v Novém Městě na Moravě. Vystudoval psychologii a pedagogiku na Filozofické fakultě. V 80. letech pracoval jako výzkumný pracovník na psychologických pracovištích ČSAV. Na MU působí od roku 1988, v současné době je profesorem na katedře psychologie FSS, kde učí kurzy ze sociální a vývojové psychologie. Od roku 2000 vede na téže fakultě Institut výzkumu dětí, mládeže a rodiny. Je řešitelem výzkumného záměru, zaměřeného na psychologické a sociální charakteristiky utváření osobnosti. Hlavním dlouhodobým odborným zájmem je téma osobnostního vývoje, problematika sebepojetí a utváření osobní identity a psychologie adolescence. Jeho monografie na toto téma vyšla ve dvou vydáních (1999, 2003). Je mezinárodně uznávaným odborníkem v oblasti výzkumu mládeže, je českým zástupcem v mezinárodním výboru Evropské asociace pro výzkum adolescence, byl jedním z hlavních přednášejících na letošním Evropském kongresu psychologie. Rád jezdí na kole po lesních a polních cestách.

Léta se zabýváte problematikou vývoje mladých lidí, generace adolescentů. Čím vám toto období imponovalo?

Možná tím, že se mi v adolescenci líbilo a možná jsem z ní nikdy nevyrostl (*směje se*). Na výzkumech na toto téma se podílím od osmdesátých let. Nicméně, klíčovou zkušeností pro mě byla účast v mezinárodním týmu, který v roce 1992 zrealizoval Euronet Pilot Study – mezinárodní srovnávací výzkum psychosociálních charakteristik adolescentů v jedenácti evropských zemích a v USA. Šlo o srovnávací výzkum běžné každodenní zkušenosti dospívajících ve věku od čtrnácti do osmnácti let. Ptali jsme se na otázky týkající se jejich každodenních aktivit, přes jejich postoje, cíle, zájmy, problémy, které mají, očekávání, až po to, jak hodnotí sami sebe. Výzkum jsme pak zopakovali v roce 2001 podle stejné metody a klíče, ale už jen na českém souboru. Takže jsme získali jakési generační srovnání.

Změnila se česká generace adolescentů za posledních patnáct let?

Měřit generační změnu je metodologicky velmi obtížné, navíc psychologická data jsou spíše o vztazích mezi proměnnými než nějakých celospolečenských trendech. Mohu ale říci, že určité rozdíly ve výpovědích zjišťujeme. Ukazuje se například, že u adolescentů, které zkoumáme v tomto desetiletí, vzrostla oproti jejich vrstevníkům z počátku devadesátých let výrazněji hodnota volného času a zábavy. Před patnácti lety čeští adolescenti důležitost relaxace a zábavy tolik nezdužňovali – ovšem na rozdíl od jejich vrstevníků ze západoevropských zemí – pro ty už tyto aktivity značný význam měly. Pro dnešní adolescenty je důležité nejen studovat či pracovat, ale také se bavit, zažívat dobrodružství, vzrušení, napětí, ukazuje se u nich výraznější potřeba vyhledávat situace, ve kterých mohou prožívat takzvané silné pocity. To je také jedna z cest k takzvanému rizikovému chování, respektive k zdravotním a sociálním rizikům vývoje – až už se jedná

o poškození zdraví (například drogové závislosti, sexuální přenosná onemocnění, úrazy, sebepoškození) nebo o další sociálně a psychologicky nežádoucí projevy jako jsou například delikvence, šikana a manipulace v sektách. Důležité ale je, že dospívající vnímají riziko často jinak nebo ho nevnímají vůbec.

Potřeba silných prožitků, zábavy, volného času – jaké další charakteristiky mají podle vašeho výzkumu dnešní mladí lidé?

Asi není tak překvapivý poznatek, že ve srovnání s rokem 1992 již nezjišťujeme takový hlad po informacích, nejen mladí lidé jsou jimi někdy spíše přesytni. Co se však ukazuje jako aktuální téma, je neujasněnost v hodnotovém zakotvení a také nedostatek autentických pravidel a norem. Tím slovem autentický myslím taková pravidla a normy, o které by se adolescenti mohli spontánně opřít při svém hledání a rozhodování. Často zažívají zkušenost, že nic neplatí pro každého, trvale a všude – normy, rozhodování o tom, co je takzvaně správné a co ne, se mnohem výrazněji než dřív podřizují situačním požadavkům a cílům. A když se člověk potřebuje v tomto směru nějak zakotvit, tak je to nezřídka velký problém. Povědomí o tom, co je dobro a co zlo, je dnes hodně rozkolísané a představa hranic mezi nimi je rozostřená. Mladý člověk, který si formuje vlastní identitu, se však potřebuje vůči něčemu vymezovat a vyhodnocovat si, zda se chová špatně nebo dobře – potřebuje mít nějaký hodnotový normativní rámec. Nicméně, ukazuje se například že hodnotící soud typu „ty jsi dobrý“ má dnes pro adolescenty konotační směřující k síle vlivu než k nějakým morálním charakteristikám. Být dobrý tedy znamená být silný, vlivný a uznávaný mezi vrstevníky, méně často také spravedlivý nebo morální.

Adolescence se chápala vždy jako období vzdoru a opozice, vymezování se vůči autoritám.

Kromě běžné zkušenosti i řada výzkumných zjištění potvrzuje, že dnes už to tak není. U současných adolescentů už nevidíme takový důraz na opozici – není vůči čemu být příliš kritický. Hodnoty, které patří do období dospívání, často přebírá za své i generace mladších dospělých, někdy dokonce i rodičů – stejně jako pro adolescenty jsou pro ně důležité fyzická a sociální atraktivita, prestiž, úspěch, vliv a síla. Na druhou stranu to, co bylo dříve výsadou světa dospělých, dnes v řadě případů není pro adolescenty problémem. Mají relativně vysokou míru volnosti rozhodování v různých oblastech života – třeba při volbě povolání, školy, ale i v partnerských vztazích. Také sex už dnes pro většinu z nich není žádné tabu, není tolik spojen se strachem z negativních následků a s negativním hodnocením ze strany dospělých, jako tomu bylo třeba v době, kdy dospívala generace jejich rodičů.

Obecně panuje představa, že adolescence je konfliktním obdobím, například hlavně ve vztahu k rodičům. Co si o tom myslíte vy?

Opět, nejen náš výzkum, ale i další ukazují, že o vyložené konfliktní období už dnes opravdu nejde. Když v dospívání nějaké vážné konflikty existují a není-li to vliv nějaké nečekané a nepředvídatelné události, pak už byly obvykle založeny v dětství. V adolescenci se jen prohloubí nebo vyplavou na povrch. Určitá míra konfliktů zájmu a představa je dnes akceptovaná, často nejde o hádky s neřešitelným koncem. I když to tak na první pohled nevypadá, ve srovnání s dřívějším můžeme vidět, že komunikace mezi adolescenty a rodiči je otevřenější, dnešní náctiletí mají větší prostor, aby se mohli prosadit, a jejich názory jsou více respektovány. Tato změna pak souvisí s tím, že rodiče nereprezentují nějak výrazně protikladný svět a život – jejich názory a hodnoty se přibližují více světu jejich dětí. Součástí dnešního společenského standardu je ve větší míře než dřív tolerance vůči mladé generaci, snaha rozumět a chápat mladé lidi, není tu už tak viditelná opozice mezi dospívajícími a dospělými jako předtím. Období dospívání ztratilo také charakter jakéhosi provizoria – tedy jak se dříve chápalo, jakési přípravy na dospělost. Z psychologického a subjektivního hlediska je toto období více než dřív hodnotné samo o sobě, je atraktivní a ne všichni adolescenti si přejí stát se brzy dospělými. Protože jim je tak docela dobře.

To souvisí s nedávno vymezeným obdobím emerging adulthood,

„Pokud mluvíme o psychoterapii, jsem zastáncem integrativního modelu, který se snaží propojit různé techniky a přístupy.“

kterým se v současné době intenzivněji zabýváte. Jak byste jej charakterizoval?

Ano, tuto skupinu tak poprvé pojmenoval a popsal americký psycholog J. Arnett. Nemám pro to lepší český překlad než trochu metaforicky označení „vynořující se dospělost“. Jde o věkovou skupinu mezi osmnácti a pětadvacetí, u studentů až třiceti lety. Nejsou to už adolescenti v tom smyslu dospívání, jsou to mladí lidé se všemi právy a povinnostmi, ale nejsou ani dospělí ve smyslu akceptace tradičních dospělých rolí. Více než polovina z dotázaných se v tomto věkovém období za dospělé ani nepovažuje. Jak ukázaly příspěvky na poslední konferenci, která se k této problematice konala v březnu letošního roku v arizonském Tusconu, nejde jen o nějakou místní zvláštnost, toto období je stále častě-

ji popisováno jako legitimní vývojové stadium především v liberálních a industriálních zemích.

Co je tedy odlišuje od plné dospělosti?

Plná dospělost je psychologicky charakteristická mimo jiné tím, že člověk přijímá zodpovědnost za sebe sama a za vztahy s druhými lidmi nejen v aktuální, ale i v dlouhodobé perspektivě. Takovou je například založení rodiny a výchova dětí. Ale může jít samozřejmě i o jiné oblasti života. Okamžik, kdy si začne člověk uvědomovat dlouhodobé perspektivy, a nejen uvědomovat, ale začne do nich vstupovat, začne pro ně něco dělat, zaangažuje se nějak – v angličtině je pro to termín commitment – tehdy se často také cítí plně dospělým. Například sňatek, který řada dnešních mladých lidí označuje jako formální akt, tak ten se dá rovněž považovat za veřejný slib, že jsem se rozhodl pro určitou dlouhodobou perspektivu, ze které vyplývají určité restrikce, závazky a zodpovědnost. Současní mladí lidé si ale ponechávají na rozdíl od generací předchozích třetí desetiletí života na to, aby dlouhodobé perspektivy odložili. Také se ovšem výrazně zvýšila hodnota a popularita krátkodobých perspektiv pro toto životní období – příkladem může být cestování, sbírání pracovních zkušeností v zahraničí, nesezdaná bezdětná soužití a tak dále. Lidé v tomto životním období mají velkou potřebu zkoušet, hledat a ještě si něco užít, než přijde ta „zavazující“, stereotypní a někdy až nudná „plná dospělost“. Jde pravděpodobně o období nejvyšší míry osobní svobody.

Na fakultě se řadu let podílíte na vedení skupin budoucích psychologů. Co takový psychologický výcvik ve skupině obnáší?

Ano, sice teď zrovna žádnou skupinu nevedu, ale je to moje další pracovní téma. Před více než patnácti lety jsem s kolegy z katedry i z praxe dlouze diskutoval, zda má být skupinový výcvik pro studenty psychologie zaveden jako povinný předmět nebo ne. Na naší katedře ho realizujeme jako předmět již deset let. Student se tak vlastním zážitkem a osobní zkušeností připravuje na roli vedoucího psychoterapeutické či růstové skupiny. Je to taková první ochutnávka, student psychologie by měl poznat, jaké to je být členem takové skupiny. To, zda se pro práci skupinového terapeuta rozhodne či ne, je dlouhá cesta a vede k ní mnohaletá odborná příprava. Toto je jen první krok na ní. Základem je sebepoznání, v rovině osobní i profesionální. To je pak v psychoterapeutické praxi velmi důležité. Mimo jiné i v tom, že se hned

nepustím do všeho, protože znám lépe svoje meze a možnosti. Ne všichni se hodí na všechno, mnohem zralejší a profesionálnější je někdy uznat, že tento klient se svým problémem pro mě není a raději ho předám kolegovi či kolegyni, který nebo která tomu rozumí lépe než já.

V současnosti existuje velké množství různých psychoterapeutických směrů. Jste zastáncem některého z nich?

Předně, já nepracuji jako skupinový psychoterapeut, čemu se občas věnuji, abych úplně neztratil kontakt s praxí, jsou sebezkušenostní skupiny budoucích skupinových psychoterapeutů. Skupinu zde vedu s kolegyní, která má mnohaletou klinickou zkušenost a se kterou se mohu vzájemně doplňovat. A jestli jsem v této práci něčeho zastáncem, pak je to integrativní model, který se snaží propojit a kombinovat různé techniky a přístupy. Ze začátku se pracuje zmíněným přístupem „zde a nyní“, později může přijít na řadu hlubší ana-

lytický pohled, který se zabývá minulou zkušeností členů skupiny. Často se vracíme až k dětským zážitkům.

Jste vedoucím Institutu výzkumu dětí, mládeže a rodiny, který je výzkumným pracovištěm Fakulty sociálních studií MU. Co je v náplni tohoto pracoviště?

Vědecká činnost institutu je zaměřena na sledování psychologických a sociálních charakteristik dětí, dospívajících a jejich rodin. Kromě toho, že se podílíme specifickým psychologickým výzkumem na mezinárodním projektu ELSPAC (European Longitudinal Study of Pregnancy and Childhood – *pozn. red.*), pracovní skupiny členů institutu realizují i další projekty, například výzkum zaměřený na chování v prostředí internetu, na nadané děti, na zkoumání genderových rolí a stereotypů, na proces utváření sebepojetí a identity, na partnerské vztahy, možnosti psychoterapeutické intervence...

Váš institut se tedy podílí na psychologickém longitudinálním výzkumu dětí z projektu ELSPAC, který sleduje dítě od období před narozením až do dospělosti.

Ano, Brno má již určitou tradici v dlouhodobém psychologickém sledování dětí. Například tým pracovníků z Psychologické laboratoře ČSAV vedený profesorem Švancarou realizoval významný longitudinální výzkum dětí již v 60. a 70. letech minulého století. V roce 1991 byla zahájena česká část projektu ELSPAC. Měla a dodnes má charakter spíše epidemiologického, převážně dotazníkového výzkumu, zaměřeného na biologické, psychologické, sociální a environmentální faktory vývoje. Sběr dat v tomto výzkumu v současnosti zajišťují pracovníci výzkumného pracoviště preventivní a sociální pediatrie Lékařské fakulty naší univerzity pod vedením docenta Kukly.

S návrhem vybrat z tohoto rozsáhlého souboru relativně menší skupinu dětí a zkoumat je z psychologického hlediska důkladněji přišel v roce 1998 profesor Směkal. Vybrali jsme tehdy asi osm set dětí, kterým bylo osm let. Ty byly individuálně psychologicky vyšetřeny. Kromě rozhovorů s dětmi a jejich testování jsme mluvili také s jejich rodiči. Tuto výzkumnou proceduru jsme opakovali v jedenácti letech věku dětí, dále ve věku třinácti a patnácti let. Příští rok na jaře začneme vyšetřovat kohortu již sedmnáctiletých. I když se nám počet respondentů po těch letech trochu zmenšil, stále jde o unikátní psychologický longitudinální výzkum, který je třeba udržet co nejdéle.

Od roku 2005 vedete výzkumný záměr, co je jeho hlavním cílem?

Obecný cíl je poměrně široký, je to psychický a sociální vývoj dětí a dospívajících. V zásadě se kryje s činností institutu. Páteří tohoto projektu je realizace výše zmíněného longitudinálního výzkumu. Teď máme respondenty v období adolescence a výzkumné cíle se nám více specifikují – to znamená, že zkoumáme rovinu identity, jak dospívající vymezují sebe sama, jak se vnímají a hodnotí, jaké mají vztahy k ostatním – vrstevníkům, rodičům, jaké je jejich chování a prožívání v partnerských vztazích, zda se chovají rizikově či ne. Zaměřujeme se i na jejich sebepojetí a sebehodnocení. Jak jsem již uvedl, na jaře zahájíme sběr dat prostřednictvím individuálního vyšetření sedmnáctiletých. Jsem opravdu velmi rád, že díky získanému výzkumnému záměru máme naději, že naše respondenty budeme sledovat nejméně do jejich jedenadvaceti let. Longitudinální data jsou velmi cenná v tom, že můžeme sledovat životní cesty konkrétních lidí, nejsou anonymní respondenti či jen zakroužkované volby v dotazníku.

Petra Nováková

Jižní Korea vám vyrazí dech

Velká ručička nástěnných hodin v jedné z mnoha učeben soulského kampusu Sungkyunkwan university konečně doklopýtala ke dvanáctce. „See you on Monday,“ loučí se s námi učitelka korejštiny. Je pátek, šest večer. Přesně na čas! Jinak to v Jižní Koreji ani nejde.

Unavení a vlastně i zmatení zdánlivou složitostí korejské mluvy vrávoráme chodbou směrem k východu. „Jak se tuhle hatmatilku můžu někdy naučit,“ honí se mi hlavou společně s radou pohledné a za všech okolností veselé lektorky: „Study hard!“ Sama sice cizím jazykům, stejně jako drtivá většina Jihokorejčů, zrovna nevládne, několik anglických frází, s nimiž nás zasvěcuje do tajů místního jazyka, ale přeci jen zvládá. A komu by vadilo, že si občas poplete „kitchen“ a „chicken“, když se pak tak roztomile stydí.

Taková je zkrátka Jižní Korea. Příliš rozvinutá na to, abyste ji mohli považovat za rozvojovou, a ne dost rozvinutá na to, abyste ji zařadili po bok nejrozvinutějších zemí světa. Ale Korejci se snaží, seč jim síly stačí! Vždyť ještě před padesáti lety byl jih korejského poloostrova čistě zemědělský a pozvolna se obnovoval z ničivých následků korejské války. Za půlstoletí se však země (a s ní i její obyvatelé) změnila k nepoznání. Giganti jako Samsung, Hyundai nebo LG určují současné trendy světového průmyslu a jejich pobočky raší po světě jako houby po dešti, Českou republiku a Slovensko nevyjímaje.

Za obrovským skokem kupředu stojí mimo jiné a pracovního nasazení, které Korejcům můžeme jen závidět, také obrovské investice do vzdělání. Songkyunkwan university, nejstarší univerzita v Jižní Koreji, profituje především z dlouhodobého partnerství se společností Samsung. A věřte mi, že částka každoročně putující na univerzitní konto není zanedbatelná.

První část přednášky „Korean drinking habits“ probíhala ještě v poklidu. Foto: Archiv Martina Vlnase.

Na vrcholu světa má i Evropan chuť meditovat. Foto: Martin Vlnas.

Od ní se pak odvíjejí i příjmy profesorů. Nejedna z nich si tak může dovolit přijíždět do práce v posledním modelu limuzíny od mercedesu či BMW, samozřejmě s vlastním řidičem. Jižní Korea si zkrátka svých vzdělanců váží a jejich přínos pro budoucnost země dokáže náležitě ocenit. I toto je jeden z důvodů, proč dnes roste obří jihokorejská továrna v Nošovicích a ne česká na jihokorejském venkově. Máme se ještě hodně co učit.

Úroveň výuky je přitom s Masarykovou univerzitou srovnatelná. Tedy pokud se nejedná o studium „businessu“. Právě zde se finance a úzké propojení univerzity s pracovním trhem projevuje nejvíce. Neustálý přísun špičkových externistů a nepř-

berná nabídka pracovních příležitostí vás opravdu zarazí. Svět velkému obchodu vám najednou zdaleka nepřipadá tak vzdálený, jak vypadá, když k němu „vzhlédnete“ z oken českých univerzit.

Ale dost bylo školy! Ač je jí hodně a je náročná, každý si přeci jen najde dost času na „mimoškolní aktivity“. Krásné národní parky, buddhistické kláštery (ve kterých můžete, samozřejmě za patřičnou úplatu, přebývat společně s mnichy), královské paláce a ostrovy s panensky čistým mořem čekají jen na vás a další tisíce poznávacích Korejců. Místní lidé cestují často a rádi. Jestliže ale vyrazíte mimo hlavní sezónu, bude vše o poznání příjemnější. Korejci jsou totiž jaksí stádní – trpký to pozůstatek dlouhého nedemokratického období a tradičního konfucianismu! Stačí tedy kráčet proti proudu a o pohodlí, nižší ceny a o to příjemnější zážitky nebudete mít nouzi.

A pokud si rádi trochu přihneme nebo protančíte noc, Korea vám doslova vyrazí dech. Především Soul nespí opravdu nikdy. Nakupovat můžete klidně ve tři ráno a většina módních prodejen bude stále otevřená. Také pije a tančí se až do brzkých ranních hodin, nebo do naprostého vyčerpání. Jen to soju! Na opravdu levné a nepříliš dobré korejské národní pití si totiž musíte zvyknout. Veškeré ostatní západní lihoviny jsou v Koreji nepříjemně drahé. Ale světe div se, i to jde!

Martin Vlnas, student FSS
Soul

Proč se nechat hodnotit?

Takovou otázku si položil poslední ročník konference Současná úloha a postavení studentů na vysokých školách, pořádaný koncem listopadu Akademickým centrem studentských aktivit (ACSA) v prostorách rektorátu VUT. Tématem setkání bylo totiž studentské hodnocení kvality. Konference se zúčastnilo víc než sto padesát studentů i pedagogů z třidvaceti českých vysokých škol.

Během dvou denního programu se mohli účastníci dozvědět, co je to vůbec kvalita vysokých škol, jak je organizováno její studentské hodnocení na různých školách a jakými způsoby lze toto hodnocení provádět. Posluchači byli rovněž informováni o sociologických principech při výběru formy hodnocení, o metodice dotazování a o způsobech, jak přimět studenty, aby dotazník vyplnili. Vyslechli si také doporučení, jak s výsledky hodnocení pracovat. „Ve více než dvou třetinách zemí Evropské unie se studenti účastní hodnotících procesů na většině úrovní

a doporučení expertů OECD říká, že účast studentů zvyšuje legitimitu procesu hodnocení,“ vysvětlovala Věra Štátná z odboru vysokých škol ministerstva školství důležitost podílu studentů na těchto aktivitách.

O vztahu studentského hodnocení kvality a sociologie, reprezentativnosti výzkumu a anketách hovořil na konferenci i doktorský student sociologie z Fakulty sociálních studií MU Dušan Janák.

„Myslím, že studentské hodnocení kvality se zbytečně zvrhává ve

Tradiční součástí programu konference je výstava studentských organizací z celé České republiky. Za Masarykovou univerzitu se představila Studentská komora Akademického senátu MU. Foto: David Povolný.

známkování učitelů jejich studenty. Zatím není vyjasněný status takového typu hodnocení a většina zainteresovaných subjektů je k němu nedůvěřivá,“ komentoval situaci Janák.

Jako největší problém vnímali přítomní nedostatečnou práci s výsledky studentského hodnocení kvality. „Při hodnocení pedagogů je důležité, aby si výsledky zpracovali nejdříve sami pro sebe, je nutné též jasně prezentovat prováděná opatření. Studentské hodnocení kvality by také nemělo být jediným podílem studentů na samosprávě vysokých škol,“ je uvedeno v závěrech konference.

David Povolný

Kulturní šok korejského studenta

Mezi studiem na mé domácí univerzitě (univerzita Sungkyunkwan) a na Masarykově univerzitě je samozřejmě spousta rozdílů, ale hlavní rozdíl je jen jeden. Spočívá ve způsobu hodnocení. Nejen moje, ale vlastně většina korejských univerzit používá relativní evaluační systém, zatímco MU (pravděpodobně jako většina evropských institucí) hodnotí absolutním systémem. Myslím si, že tato skutečnost studentský život v Koreji a České republice značně odlišuje.

Takže za prvé, existence hrdlořezské soutěživosti: Každý spolužák na mé domácí univerzitě je svým způsobem soupeř, nebo přímo nepřítel. Aby mohl být člověk zaměstnán v některé z velkých společností, musí být jeho studijní průměr minimálně 3,5 (B+), přičemž k hodnocení se používá tato škála: 4.5 = A+, 4 = A, 3.5 = B+, 3 = B, 2.5 = C+... Fail = F.

Použití znaménka „+“ je absolutně na hodnotícím profesovi. Důležité je to, že normálně dostane v daném předmětu „A“ maximálně 30 procent studentů a 70 procent pak „B“ nebo horší známku. Jestliže si tedy daný předmět zapíše sto studentů, může se mi i přes mou velkou snahu snadno stát, že výsledná známka bude jen B+, a to proto, že budu ohodnocen jen třicátý první. Takže abych byl úspěšný, musím vystoupit z řady a své spolužáky překročit, a to i přes to, že to mohou být mí přátelé. Je proto logické, že studijní materiály nebo poznámky se (až na mimořádné situace) nepůjčují. Naproti tomu na MU je jen zřídka kdy atmosféra na přednáškách nemilosrdná. Všiml jsem si, že jistá forma spolupráce studentů je běžná i během testů. Nemluvě o tom, že je běžné požádat kteréhokoliv ze spolužáků o zápisky nebo pomoc s náročnou úlohou.

Má druhá poznámka se týká důležitosti docházky nebo včasného příchodu. Na mé domácí univerzitě začíná

každá hodina prezencí, a to i v případě, že je ve třídě více než padesát studentů. Nepřítomnost na hodině je penalizována malým trestem – ten, ač malý, může mít velký vliv na konečnou známku. Někdy se stává i v Koreji, že při prezenci někdo přihlásí jméno nepřítomného kamaráda. Je to možné proto, že není v silách učitele, aby znal jména či tváře všech lidí ve třídě. Je samozřejmé, že hlas při druhém „přihlášení“ musí znít odlišně.

Má poslední vyzývavá odlišnost souvisí s celkovým kulturním šokem, který se netýká jen samotného studia. Smrkání se děje kdekoli a kdykoli. Přitom v Koreji, podobně jako ve většině asijských zemí, je smrkání na veřejnosti hodnoceno jako nečisté nebo neslušné. Takže jsme navyklí smrkat na toaletách a nikoliv před druhými lidmi. Pokud by se něco takového stalo při výuce v Koreji, jsem si jist, že by profesor přerušil výuku a zůstal hledět na daného studenta. Ostatní studenti by se k němu přidali a zároveň by se asi nepřestali smát. Mělo by to asi podobný efekt, jako kdyby někdo v ztichlé třídě upustil větry nebo si řihnul. Ale všechno se dá naučit – například i ze mě se pomalu stává jeden z těch, kteří smrkají nehledě na místo a čas. Ale jsem si vědom toho, že to stále ještě dělám nedokonale...

Mám-li vše shrnout, studium na Masarykově univerzitě se mi zdá pohodlnější a snadnější, hlavně proto, že zde necítím takovou soutěživost. Na druhé straně tím, že všechny kurzy probíhají buď v angličtině, nebo češtině (samozřejmě se jedná jen o češtinu pro cizince), a ne v mém rodném jazyce, je někdy obtížné přednesu učitele rozumět nebo sledovat chod jeho myšlenek. Ale jsem přesvědčen, že je jen na mně se s tímto obtížím vypořádat. A je to určitě jednodušší úkol, než uspět nad všemi svými soupeři v Koreji.

Jaehoon Lee

UNIVERZITA SUNGKYUNKWAN

성균관대학
Univerzita Sungkyunkwan
<http://www.skku.edu/>

Datum založení: Doslovný překlad slova „Sungkyunkwan“ zní „instituce pro vytváření harmonické společnosti dokonalých lidských bytostí“. Škola byla založena v roce 1398 jakožto konfucianské učiliště, na místě hlavního města Hanseongu, dnešního Soulu. Po určitou dobu byl Sungkyunkwan jedinou institucí poskytující vyšší vzdělání v zemi, přičemž se jim ho zde dostávalo i královským princům. Na konci 19. století došlo k vytvoření moderní tříleté univerzity, vzápětí však, po japonské okupaci, bylo jméno univerzity změněno na Kyonghagwon. Se skončením 2. světové války došlo k navrácení původního názvu a následně k prudkému rozvoji, tentokrát však již soukromé univerzity. Kompletní univerzitní vzdělání je nabízeno od roku 1953, od té doby roste počet studentů a univerzita expanduje i za hranice města.

Fakulty: Kampus Soul: F. konfucianských a orientálních studií, F. humanitních oborů (filologie), F. věd o lidském životě, Právníká f., F. sociálních studií, F. ekonomie, F. podnikatelské administrativy, Pedagogická f. umělecká akademie. Kampus Suwon: F. přírodních věd, F. informatiky a komunikačního inženýrství, F. technických věd, Farmaceutická f., F. věd o životě a přírodních zdrojích, F. sportovních studií, F. lékařská. Celkově asi 24 500 studentů.

Charakteristika sídla univerzity:

Univerzita má dva kampusy, ten pro humanitní obory se nachází v Soulu a přírodní vědy se učí v Suwonu. Soul leží v severní části země, asi jen padesát kilometrů od severokorejské hranice. Soul (respektive jeho dnešní část) byl vždy hlavním městem země a jako takový má bohatou historii. Město Suwon najdeme asi třicet kilometrů jižně od Soulu a je přezdívané jako národní hlavní město fotbalu (kvůli úspěchům místního klubu). Je to také jediné město v Koreji, které má dodnes uchovanou městskou opevnění. V Suwonu má svou centrálu společnost Samsung.

Spolupráce s Masarykovou univerzitou:

• 14. prosince 2005 byla podepsána dohoda o akademické spolupráci obou univerzit a tentýž den také smlouva o výměně studentů. Smlouva o studentské výměně má přispívat k rozšíření vzájemného porozumění, přičemž se zatím jedná o jediný výsledek spolupráce. V jarním semestru akademického roku 2006/2007 začal své studium první student z univerzity Sungkyunkwan a v podzimním semestru tohoto roku byli na Sungkyunkwan vysláni dva studenti Masarykovy univerzity.

Jméno univerzity a legenda jejího znaku:

Symbolem univerzity jsou dva stromy ginkgo (jinan dvouláaločný). Mají odkazovat k pověsti, že Konfucius pod stromem ginkgo rád četl, přemítal a učil své žáky. V korejské tradici stromy symbolizují také ceněné hodnoty dlouhověkosti a osvětlení.

Martin Glogar

AEGEE-Brno

/pokračování z minulého čísla ▶

AEGEE (Association des Etats Généraux des Etudiants de l'Europe neboli Evropské fórum studentů) je organizace působící již přes dvacet let ve 241 městech čtyřiceti zemí z celé Evropy. Její členská základna čítá okolo patnácti tisíc studentů. Jde o nenáboženskou, neziskovou a nepolitickou organizaci, mezi jejíž hlavní cíle patří podpora sjednocené Evropy bez předsudků, vytváření otevřené a tolerantní společnosti a posilování spolupráce mezi mladými Evropany.

Její brněnská pobočka je jedna z nejmladších – byla založena v březnu 2007, u jejího zrodu stála skupinka

Mezinárodní studentská organizace AEGEE dává evropským studentům možnost objevovat cizí země a navazovat nová přátelství. Foto: Archiv AEGEE.

studentů Fakulty sociálních studií. Členská základna AEGEE-Brno se začala rychle rozvíjet a v létě téhož roku již okolo dvaceti členů vyjelo do celé Evropy na letní univerzity. Ty představují stěžejní pilíř mezinárodní kooperace v rámci AEGEE. Jde o obvyk-

le až čtrnáctidenní neformální setkání pořádané jednotlivými pobočkami, při nichž mají účastníci možnost poznat své vrstevníky z evropských zemí, zdokonalit se v jazyce a objevit nové kraje a kultury. Zatěžkávací zkouškou pro AEGEE-Brno bylo spolupřátelství české letní univerzity spolu s kolegy z Prahy.

Členství v brněnské pobočce organizace AEGEE je otevřené studentům všech zaměření a oborů. Jedinou podmínkou je chuť se bavit a navazovat nová přátelství nejen s brněnskými, ale i se zahraničními studenty. Noví aktivní členové jsou neustále vítáni. Jak se připojit? Stačí, když vyplníte přihlášku na internetové adrese <http://www.aegee-brno.org> nebo napišete na e-mail: info@aegee-brno.org.

David Jenne

Studenti debatovali

Během druhého listopadového víkendu se na půdě Masarykovy univerzity uskutečnil druhý ročník Malého velkého debatního turnaje. Brněnské turnaje, organizované debatními kluby na Právnické fakultě a Fakultě sociálních studií, s podporou ELSA Brno, se tentokrát zúčastnilo šestnáct týmů z České republiky a ze Slovenska.

Aktivitou, ve které si soutěžící změřili síly, je takzvaný britský formát akademické debaty. V soutěži, která vychází z jednacích tradic tamního parlamentu, se utkávají dva vládní a dva opoziční dvoučlenné týmy, které se snaží během několika minut přesvědčit roz-

hodčí o správnosti svého stanoviska a o nesprávnosti stanoviska soupeřících týmů. Protější týmy přitom mají možnost řečníkovi zpřijemňovat jeho projev otázkami a připomínkami. Jenom jeden tým vyhrává, a tak je potřeba svými řečnickými schopnostmi

překonat i „kolegiální“ vládní či opoziční tým.

Turnaj vyvrcholil ve finále na Fakultě sociálních studií. V debatě na téma „Tato vláda věří, že projevy homofobie by měly být trestány stejně jako projevy rasismu“ se utkaly čtyři nejlepší týmy. Pohár pro vítěze si odnesl domácí tým „Dubéci“ ve složení Martin Dubec z FSS a Monika Hlávková z PrF. Nejlepším řečníkem turnaje se stal Viktor Vigoda z Fakulty sociálních studií.

-red-

Pravidla turnaje v debatování vycházela z britského formátu akademické debaty, kdy se utkávají týmy, které se snaží přesvědčit rozhodčí o správnosti svého stanoviska. Foto: Archiv pořadatelů.

Nový studentský ski & snowboard klub

Včera sníh, dneska břečka, čepice, Vánoce, zápočty, zkoušky... Z každoročního koloběhu začátku zimy v Brně letos sympaticky vybočuje založení nového studentského klubu pro lyžování a snowboarding (www.skiuni.cz).

Iniciativa skupinky studentů Ekonomické a Právnické fakulty by se vám mohla obzvláště líbit, pokud v zimních měsících rádi na pár dnů vyrazíte do hor,

zasportovat si, odpočinout si, odreagovat se. Klub je zaměřen na zábavné a aktivní trávení volného času více než na trénink, třebaže zakládající členové

mají zkušenosti se závodním lyžováním nebo instruktorské certifikace.

Cílem klubu je zpestřit studentský život členů o skvělé zážitky z lyžování, cestování, potkávání nových lidí. Sportovní aktivity samozřejmě zahrnují lyžování a snowboarding. Klub pořádá výlety do českých i rakouských hor a organizuje zábavné společenské akce, nejčastěji filmové seance a party.

Premiérovou akcí letošní sezony bylo promítání lifestyle filmu freeride filmu Tangerine Dream v klubu Remix na Brandlově 4, filmová seance sice neměla masovou účast – příchozí by se vešli na tři sedačky lanovky – ale atmosféra byla výborná. Letošní zima vypadala totiž již v listopadu velmi slibně a všichni se těšili na společný výlet do Krkonoš. Výlet byl naplánován na víkend 14.-16. prosince. Další sněhová seance, tentokrát zahraniční ve spolupráci se studenty z Univerzity Innsbruck, je naplánována na začátek ledna. Chcete-li se přidat, zaregistrujte se jednoduše přes internet (www.skiuni.cz). Můžete také navrhnout vlastní výlet. Na webových stránkách klubu najdete diskuzní fórum, kde se každý člen může zapojit do vymýšlení, plánování a přípravy klubových aktivit.

Od založení SkiUni klubu v druhé polovině listopadu se do klubu přihlásilo přes padesát snowboardistů a lyžařů z celé Masarykovy univerzity.

Lukáš Gottwald, student ESF MU

Nový studentský klub pořádá také společné výlety, chcete-li se přidat, zaregistrujte se jednoduše na www.skiuni.cz. Foto: Archiv klubu.

Univerzitní mažoretky už trénují

Skupina Mažoretek MUNI, která funguje za podpory Pedagogické fakulty, má za sebou od doby svého vzniku letos v dubnu již řadu vystoupení.

Uskupení složené ze studentek ze všech fakult Masarykovy univerzity nejčerstvěji vystoupilo v listopadu na Mistrovství světa v Korfbalu a dál pilně cvičí každý týden ve středu večer v tělocvičně Pedagogické fakulty. Přihlásit se podle zakladatelky skupiny Veroniky Váské může úplně každý –

nevyžadují se žádné zkušenosti. Více informací lze najít na webové adrese <http://www.sweb.cz/mažoretky.brno/>.

Definice mažoretek většinou praví, že jde o lidi, kteří předvádějí nějakou choreografii během slavnostních parád. O tom, kde se ale vzal tento druh moderního tance, se vedou různé spory. Jedna z teorií například praví, že tanec pochází od Hawaiianů, kteří podobným způsobem jako mažoretky točili holí, manipulovali tyčemi a zapalnými loučemi.

David Povolný

Mažoretky MUNI cvičí každou středu v tělocvičně Pedagogické fakulty. Foto: David Povolný.

BRIGÁDY PRO VŠECHNY

administrativa, balící práce, zadávání dat na pc, vybalování zboží, etiketování, ostraha a další
55-105 Kč/h, výplaty každý týden

Telefon: 605885588 a 541214666
NABRIGADU.CZ, RYBKOVA 1, BRNO

WWW.NABRIGADU.CZ

INZERCE

INZERCE

BATERIE DO NOTEBOOKŮ

AKCE

ceny již od

1750,- Kč vč. DPH

Kompletní katalog baterií najdete na našich stránkách.

Dále Vám nabízíme:

Datové kabely, baterie pro mobilní telefony, baterie do videokamer a digitálních fotoaparátů, bluetooth adaptéry, MP3 přehrávače, nabíječky baterií, hands free, brašny na notebooky, kryty na mobily, sluchátka Koss, čtečky pam. karet, paměťové karty, usb huby a další.

Kabelmanie

Kabelmánie, Čápkova 11, 602 00 BRNO
tel.: 534 00 93 55 www.kabelmanie.cz

Na Brno nedám dopustit, říká bývalá kapitánka mistrovského volejbalového klubu KP Brno a absolventka Fakulty sportovních studií Marika Těknědžjanová

Odešla jste z KP Brno poté, co jste jako kapitánka dovedla tým k titulu? Jaké to bylo odcházet v nejlepším?

Říká se, že v nejlepším se má odejít. Přece jen jsem již byla trochu těmi lety sportování unavená. Každý den člověk musí na trénink. Potřebovala jsem nějakou změnu.

Chybí vám teď volejbal a KP Brno? Přece jen jste sama byla u čtyř titulů klubu a hodně jste tam zažila.

Z počátku – to znamená tak tři měsíce – mi volejbal nechyběl vůbec. Pak už trochu ano, a to obzvlášť když jsem třeba v televizi viděla plážový volejbal anebo čerstvě včera, když vysílali KP proti Olympu. To jsem měla obzvlášť chuť si bouchnout do balonu. Ovšem dvoufázové tréninky mi zatím stále moc nechybějí. Spíš mi chybí pohyb jako takový – moct se pořádně zapotit, a tím i zdravě unavit.

MARIKA TĚKNĚDŽJANOVÁ (1979)

Absolvovala v roce 2002 Fakultu sportovních studií, obory tělesná výchova a speciální pedagogika. Za několik let hraní v brněnském klubu KP Brno byla u toho, když tým čtyřikrát zvítězil v extralize žen. Úspěchy slavila i v plážovém volejbalu, kde se jí podařilo spolu s Lenkou Felbábovou dosáhnout na titul mistryně Evropy. Za své sportovní výsledky získala i cenu rektora MU. Svoji sportovní kariéru přerušila po svatbě s basketbalistou Petrem Bendou letos v létě a nyní se připravuje na mateřství.

Co vlastně děláte?

Určitě se psychicky připravuji na roli matky, jsem převážně s manželem v Poďbradech, protože má basketbalové angažmá v Nymburku. Jinak je to pro mě velká změna být, dá se říct, žena v domácnosti a čekat na porod. Volejbal zrovna hrát nemohu a hledat zaměstnání na období devíti měsíců těhotenství si myslím nemá moc význam.

Zdá se, že řadou odchodů z KP Brno skončila jedna éra klubu, kterou v podstatě celou pamtujete. Myslíte, že tým půjde s kvalitou dolů?

Určitě se tyto odchody trochu na KP projeví, ale není vyloučeno, že se někdo vrátí zpět nebo že se objeví pár mladých talentů. Myslím, že oslabení postihlo pro tuto sezónu dost klubů. Jinak na Brno nedám dopustit. V patnácti letech jsem sem přišla kvůli volejbalu a velmi jsem si tu zvykla, a pokud bych se k volejbalu už nevrátila z jakéhokoliv důvodu, tak vždycky budu na tuto volejbalovou dobu moc ráda vzpomínat. Vždycky jsme měli moc dobrý kolektiv – o to víc mi to bude chybět.

Na co ze své sportovní dráhy nejraději vzpomínáte?

Určitě nezapomenu na první titul po jedenácti letech, který jsme pro Brno získali za velkého povzbuzování plné haly fanoušků. A také ze své volejbalové kariéry nezapomenu určitě na to, že jsme s Lenkou Felbábovou, nyní Hájeckovou, vyhrá-

ly mistrovství Evropy do třidvaceti let v plážovém volejbalu a pak některé podařené turnaje s Terkou Tobiášovou na okruzích světové taktéž v plážovém volejbalu.

Co bylo tajemstvím úspěchu klubu? Proč zrovna brněnský ženský volejbal takhle vládí?

To vám přesně neřeknu. Ovšem myslím, že nemalou zásluhu na tom mělo to, že jsme byli všichni dobrý kolektiv, a to hlavně v šatně.

Jak budete vzpomínat na trenéra KP Brno Miroslava Čadu?

Na trenéra Čadu vzpomínám a budu vzpomínat s úctou. Zažili jsme si hodně legrace, ale samozřejmě i trochu chmurných nálad, ale těch bylo mnohem méně. Myslím, že si u mladých hráček zjedná respekt a s těmi, co se zná již déle, je pak už spíše kamarád. Je dobrý v tom, že si často nechá říct i názor od hráček a snaží se ho respektovat. Já osobně jsem s ním neměla nikdy problém a byla jsem ráda, že jsem mohla říct, co jsem měla na srdci.

„Nikdy nezapomenu na první titul po jedenácti letech, který jsme pro Brno získali za velkého povzbuzování haly plné fanoušků.“

Někteří profesionální sportovci ukončují svoji sportovní kariéru s nalomeným zdravím a s řadou zranění. Jak je to u vás?

Musím to zaklepat – nikdy jsem neměla vážné zranění. Je hodně těžké

Marika Těknědžjanová (vlevo) si kromě vítězství v extraligové soutěži na své konto zapsala úspěchy také v plážovém volejbalu – získala spolu s Lenkou Felbábovou titul mistryně Evropy. Foto: Archiv: M. Těknědžjanové.

bolest překonávat a soustředit se jen na výkon.

Litujete něčeho ve své sportovní kariéře? Je něco, co jste nestihla?

Určitě něčeho nelituji. Jsem ráda i za to, že jsem stihla roční zahraniční angažmá ve Slovinsku. Bohužel mě to stále táhlo zpět do ČR, a proto jsem nepokračovala v zahraničí dál. A jsem ráda za to, že jsem se díky volejbalu podívala téměř do celého světa a získala spoustu přátel a kamarádů.

Sledujete dál sport aspoň třeba jako televizní divačka? Zajímá vás, co se děje v klubu?

Určitě sleduji, co se děje, a jsem v pravidelném kontaktu s holkama. Nemů-

žu být z ničeho nic bez těchto informací – jsem přeci jen zvědavá ženská (směje se).

Jak vzpomínáte na svá studia na Masarykově univerzitě?

Na studium na MU vzpomínám ráda. Určitě mi dala do života pár teoretických znalostí a také ráda vzpomínám na ostatní spolužáky a některé kantory. Ovšem myslím, že mě připravila spíše teoreticky než prakticky. Ale ani tyto znalosti nejsou k zahoezení. U mě je to jiné díky tomu, že jsem většinu času trávila na sportovišti než na místech, kde bych se sama pídila po praxi. Nevím, zda získané znalosti v plné míře využiji – zatím jsem se učitelské práci, kterou jsem vystudovala, nevěnovala.

David Povolný

Mikuláš byl i v Dětském koutku

Mikulášské odpoledne v prostorách atria Fakulty sociálních studií připravili pro děti studentů na začátek prosince provozovatelé Dětského koutku FSS. Děti malovaly čerta na zeď, stříhaly sněhové vločky, vyráběly vánoční řetěz, skákaly v čertovském pytlí nebo házely na čerta balonky. Přichystaný byl i hudební program, během něhož si všichni mohli zazpívat. Nemohl samozřejmě chybět ani dobráček Mikuláš s andělem a přiměřeně hrozivý, ale spravedlivý čert s vidlemi.

Dětský koutek má za sebou již dva roky existence a za tu dobu se ze zcela amatérského seskupení několika lidí změnil v místo dobře organizované prostřednictvím internetového systému. V koutku rodiče mohou nejen přebírat děti či trávit pauzy mezi hodinami, ale také jim zde děti může pohlídat zdejší či vlastní přivedená chuva.

„S postupem času jsme zjistili, že je potřeba, aby se maminky trochu revanšovaly za to, že jim zadarmo hlídáme, a zavedli jsme pravidla provozu, podle nichž se musí zavázat, že udělají nějakou protislužbu, což je třeba i pomocí s organizací Mikuláše nebo hlídání jiných dětí,“ uvedl koordinátor dětského koutku a čert Ondřej Souček.

Koutek je vybaven hračkami, knížkami i potřebami na malování, modelování či kreslení. K dispozici je i kuchyňka vybavená rychlovarnou konvicí a mikrovlnou troubou.

Největším současným problémem Dětského koutku, který sídlí v přízemí

fakulty v místnosti číslo 142, je podle Součka umístění. „Nemáme vlastní sociální zařízení a o kuchyňku se dělíme. Děti jsou samozřejmě občas trochu hlučné a to okolí také vadí, ale jedná se o přesunu,“ řekl Souček.

Více informací o službách, systému rezervací, otevírací době a dalších pravidlech provozu Dětského koutku Fakulty sociálních studií lze najít na webové adrese <http://detko.fss.muni.cz/>.

David Povolný

INZERCE

ZÍSKEJTE 20% SLEVOU PŘI NÁKUPU KNIH

Staňte se členem Klubu Academia

Podmínky a informace o členství v Klubu Academia

1. Členem Klubu Academia se může stát každý, kdo po 1.7. 2007 v knihkupectví Academia uskuteční jednorázový nákup v hodnotě nad 1.000 Kč, předloží účtenku a zažádá o vydání členské karty.

2. Členská karta Klubu Academia poskytuje při jednorázovém nákupu nad 500 Kč slevu 20 % na nákup knih z produkce nakladatelství Academia a 5 % slevu na ostatní knihy.

3. Členství v klubu není časově omezené.

4. Členská karta je přenosná a pro její vydání není třeba uvádět osobní údaje.

5. Slevy lze uplatnit pouze v knihkupectví Academia, a to v Praze, v Brně a Ostravě. Slevy nelze kombinovat a nelze je uplatnit na již zlevněné zboží.

Knihkupectví Academia Praha

Václavské nám. 34

110 00 Praha 1

tel.: 224 223 511, fax.: 224 223 520

e-mail: knihy.vaclavskenam@academia.cz

Knihkupectví Academia Brno

nám. Svobody 13

602 00 Brno

tel.: 542 217 954-6

e-mail: knihy.brno@academia.cz

Národní třída 7

110 00 Praha 1

tel.: 224 240 547, fax.: 224 223 518

e-mail: knihy.narodni@academia.cz

Knihkupectví Academia Ostrava

Zámecká 2

702 00 Ostrava

tel.: 596 114 578, 596 114 580,

596 116 692,

fax: 596 123 097

e-mail: knihy.ostrava@academia.cz

Na Florenci 3

110 00 Praha 1

tel.: 224 814 621

e-mail: knihy.naflorenci@academia.cz

více informací na

www.academia.cz

Studentští poradci pomáhají

Jako poradce ve složitých situacích týkajících se studia pracuje od letošního října celkem pět studentů MU, kteří jsou dostupní studentům všech ročníků, bez ohledu na obor nebo fakultu, a svou činností vytvářejí prostor pro pomoc těm, kterým se jí nedostalo na správném místě, nebo potřebují nezávislé stanovisko. Jsou připraveni zodpovědět zejména otázky, které se netýkají přímo jednotlivých oborů, ale spíše obecné procedurální studijní otázky (Studijní a zkušební řád MU, poplatky za studium, práva a možnosti studentů).

Pět studentů MU je od letošního října k dispozici svým kolegům, kteří se ocitnou v nouzi. Foto: Š. Karmazínová.

Studenti, kteří se na tyto poradce obrátí s žádostí o pomoc, si mohou být jisti absolutní diskretností (například

v případech osobních sporů s učitelem nebo někým z vedení školy). Vše podstatné shrnuje jejich motto:

-red-

„Nejsme studijní oddělení ani zaměstnanci univerzity. Jsme studenti Masarykovy univerzity a jsme připraveni vám poradit v běžných i mimořádných studijních situacích.“ Nejvíce dotazů zatím dostávají poradci na téma poplatků za studium, dále potom o možnostech přerušení studia nebo stipendiích.

V současnosti aktivně pracuje celkem pět poradců – Michal Dráb (LF), Ivan Galat (PrF), Dalibor Jenne (FSS), Veronika Kudrová (PrF) a Martin Pešl (LF). Do budoucna se uvažuje o rozšíření týmu tak, aby každá fakulta měla alespoň jednoho zástupce. Studenti se mohou dotazovat na společné e-mailové adrese studentsti.poradci@rect.muni.cz.

V současnosti se uvažuje o rozšíření sídla studentských poradců i na Univerzitní kampus v Brně-Bohunicích. V nejbližší době chystají studentští poradci prezentace na jednotlivých fakultách, kde se pokusí odhalit bílá místa akademické půdy a představit tak studentům odpovědi na nejčastější otázky.

Plány na vznik projektu studentského poradenství sahají do října roku 2006, kdy se původní myšlenka „studentského ombudsmana“, vzniklá na půdě Studentské komory Akademického senátu Masarykovy univerzity, přetransformovala na studentské poradenství.

Úžasné divadlo fyziky zahájilo Týden vědy a techniky v ulicích Brna

Studenti Masarykovy univerzity předváděli experimenty přímo v ulicích města Brna. Cílem akce bylo vzbudit zájem o Týden vědy a techniky, kdy už o týden dříve mohli zájemci na náměstí Svobody sledovat netradiční pokusy z fyziky, které připravilo studentské uskupení ÚDIF (Úžasné divadlo fyziky) z MU. Fyzikální pokusy, na kterých bylo možné vidět neviditelné, jako je optická kytara či hořící dlaně, studenti na náměstí Svobody předváděli na začátku listopadu.

-red-

Také hledáním nových metod prezentace fyzikálních experimentů se zabývají členové skupiny ÚDIF (Úžasné divadlo fyziky) z Přírodovědecké fakulty MU.

TIPUJTE A JEĎTE S NÁMI DO ITÁLIE!

MU jako vydavatel měsíčníku **muni.cz** spolu se společností Student Agency připravily pro čtenáře časopisu soutěž. Prostřednictvím internetových stránek časopisu (<http://info.muni.cz>) můžete každý měsíc od října do konce června vyhrát v tipovací soutěži dvě zpáteční jízdenky do vybraných evropských destinací.

Soutěž vždy začne v den, kdy vyjde tištěná verze **muni.cz** a potrvá tři týdny. Své odpovědi na soutěžní otázku pošlete na adresu soutez@rect.muni.cz. Do 7. ledna 2008 můžete soutěžit o dva zpáteční lístky do Itálie.

Redakce **muni.cz** tuto soutěž vyhodnotí a předá výherci poukaz, jenž

vítěze opravňuje k převzetí jízdenek, které poskytne Student Agency.

Soutěžní otázka: Kolik studentů vycestovalo se Student Agency v létě 2007 do Kalifornie v rámci programu Work and Travel?

Výherci, jejichž odpovědi se nejvíce blížily správným odpovědím v říjnovém a listopadovém čísle, jsou: Jindřich Weiss a Martin Glogar. Správné odpovědi: říjnové číslo – 1772 osob, listopadové číslo – 855 zaměstnanců.

| STUDENT | AGENCY |
...pro každého ...v každém věku

KONCERT KE DNI STUDENTŮ

Koncert u příležitosti Dne boje za svobodu a demokracii připravila na 20. listopadu katedra hudební výchovy Pedagogické fakulty. V aule Právnické fakulty před několika desítkami návštěvníků zazněly klasické i modernější skladby od Johanna Sebastiana Bacha až po Jehana Alaina. Své umění předvedli studenti Kristýna Ševčíková, hrající na flétnu, a Petr Směkal, hrající na klarinet. Velkou tečku za celým koncertem pak udělala původní skladba Toccata doppia od doc. Ivo Bartoše, kterou ztvárnil sám autor na varhany spolu se studentkou Taťanou Jandovou, hrající na klavír.

-red-

Studenti s lampiony uctili památku obětí nacismu

K uctění Mezinárodního dne studentů se v polovině listopadu konal pietní lampionový průvod, který pořádal Nadační fond studentů Filozofické fakulty. Večerního pochodu se zúčastnilo několik stovek studentů z brněnských vysokých škol.

Jako symbolickou připomínku manifestace odporu proti nacistické okupaci se studenti vydali s lampiony v rukou Brnem. Průvod kráčet z Moravského náměstí kolem Lékařské, Filozofické

a Právnické fakulty až ke Kounicovým kolejím.

Právě z těchto kolejí gestapo v roce 1939 násilně odvěklo řadu studentů a profesorů do koncentračních táborů zřízených nacisty. Od roku 1940 tu také fungovala policejní věznice, kde se popravovalo na šibenicích.

U kolejí celý průvod uctil památku popravených minutou ticha a zapálením svíček. Svou cestu studenti zakončili na Kraví hoře, kde symbolicky zazpívali studentskou i státní hymnu.

-red-

INZERCE

CCUSA ROZDÁVÁ VÁNOČNÍ DÁRKY!

Nyní je cena programu
Camp Counselors USA

~~455 €~~
jen 295 €

(pro přihlášené do 1.1.2008)

Za cenu 295 € získáte:

- zpáteční letenku do New Yorku
- zprostředkování práce v letním táboře
- pojištění
- vízový servis
- podporu po celou dobu v USA

www.ccusa.cz - brno@ccusa.cz
Brno, Rybkova 1, dveře číslo 123

VAZBY DIPLOMOVÝCH PRACÍ
cena od 149,- Kč

www.ediplomky.cz

Moravské nám. 13, Brno - střed
(vedle parkovacího domu)
547 382 021, 602 734 119
diplomky@seznam.cz
pracovní doba: 7-17h
(v pátek: 7 - 16h)
přestávka 11 - 11:30 hodin

www.licenceprostudenty.cz

Adobe
Corel
Microsoft

NEJLEVNĚJŠÍ LICENCE
PRO STUDENTY

Michaela Hashemi: Literární fenomén nepomucenské homiletiky. Tribun, Brno 2007.

Publikace Michaely Hashemi se věnuje významné složce barokní homiletické produkce – nepomucenským textům. Kázání s nepomucenskou tematikou vynikají v mnoha případech vysokou uměleckou úrovní. Nicméně i přes význačnost textů nebylo toto téma z literárního hlediska doposud zpracováno ucelenou prací. Publikaci tvoří šest studií – Ke genezi obrazu Jana Nepomuckého v české barokní homiletice; K uměleckému rozvrstvení nepomucenských kázání; K rozdělení české

nepomucenské homiletiky do skupin, K nepomucenským textům žďárským i mimožďárským, Shody a rozdíly nepomucenských kázání českého a rakouského prostředí a Italský přínos nepomucenské homiletice na českém území. Autorka nahlíží na texty z různých aspektů a začleňuje je do celkového literárního kontextu nepomucenské tvorby. Přináší tak první komplexní pohled na barokní homiletické texty s nepomucenskou tematikou.

Jitka Rejzohová

Stanislav Balík, Jan Holzer: Postkomunistické nedemokratické režimy. Studie k proměnám politické teorie v posttranzitivním čase. CDK, 224 s., 198 Kč.

Knihy typologizují postkomunistické nedemokratické režimy, a to aplikací Linzovy metodologie výzkumu nedemokratických režimů. První část se věnuje výkladu stávajících teorií, metodologií a klasifikací nedemokratických režimů. Druhá se zaměřuje na příklady postkomunistických nedemokratických režimů. V třetí pak autoři nabízejí návrh revize typologie nedemokratických režimů.

Magdalena Pažourková

Univerzity ocenily nejlepší sportovce

Nejlepší akademické sportovce města Brna již popáté společně vyhlásily čtyři brněnské univerzity. Pořadatelství, které tradičně rotuje mezi zúčastněnými školami, se letos ujala Veterinární a farmaceutická univerzita. Dohromady devatenáct sportovců odešlo s cenou. Nejvíce, celkem třináct, jich ocenila Masarykova univerzita. Mezi starými známými jmény jako jsou plavci Martin Verner nebo Jana Pechanová se objevili i noví sportovci, například sportovní střelci Zuzana Šostková a Petr Málek.

Plavec Martin Verner získal ocenění již potřetí v řadě, a přestože sám nepovažuje letošní sezonu za svoji nejsilnější, získal na Českých akademických hrách pět zlatých medailí a dvě stříbrné. Jana Pechanová je velmi úspěšná dálková plavkyně i plavkyně na krátkých tratích. Na mistrovství světa v Melbourne v dálkovém plavání na pětikilometrové trati obsadila pátou příčku, k bronzu jí chybělo jen půl vteřiny. Nastoupila i do závodu na deset kilometrů, kde skončila sedmá, a na nejdelší trati na pětadvacet kilometrů získala skvělé šesté místo. Potvrdila tak, že od ní na blížící se olympiádě můžeme ještě hodně čekat.

Tradičním oceněným byl i nohejbalista Petr Bubniak, který letos se svým spoluhráčem zvítězil na mistrovství Evropy na Slovensku, kde zvítězil nad dosud neporaženou domácí dvojicí. Čerstvě také obhájil prvenství v anketě Nohejbalista roku České republiky. Anketu vyhrál potřetí v řadě a celkově popáté.

Mezi nejlepší se dostala i atletka Lenka Masná, trojnásobná vicemistryně České

republiky v běhu na 800 metrů. V letošní sezoně absolvovala šestadvacet startů, z toho šestnáctkrát dosáhla na medailové pozice. Druhým vyhlášeným atletem je dálkař Roman Novotný. Kromě řady úspěchů z loňského roku úspěšně reprezentoval na světové univerziádě v Bangkoku, kde získal v dálce pro Českou republiku bronzovou medaili.

Letos poprvé byla na světové univerziádě v Bangkoku do programu zařazena sportovní střelba a česká výprava hned slavila medailové úspěchy. Podíleli se na tom sportovci z Masarykovy univerzity Zuzana Šostková a Petr Málek.

Mezi oceněnými jsou i dvě sportovní gymnastky. Jana Komrsková, která se letos s gymnastikou rozloučila, a to dvěma výbornými výsledky – pátým místem v přeskoce na mistrovství Evropy v Amsterdamu a sedmým místem v přeskoce na mistrovství světa ve Stuttgartu. Jejím největším úspěchem zůstane však čtvrté místo na mistrovství světa v přeskoce v roce 2001 a účast na dvou olympijských hrách.

Druhou vyznamenanou gymnastkou je Kateřina Marešová, která se letos ke sportovní gymnastice vrátila po více než roční pauze a úspěšně reprezentovala Česko na světové univerziádě v Bangkoku.

Ocenění získala i basketbalistka Veronika Vlková. Ta byla velkou oporou českých basketbalistek na univerziádě v Bangkoku, kde děvčata skončila těsně za medailovou příčkou na čtvrtém místě. Vyhlášení studentů Masarykovy univerzity pokračovalo Janou Horákovou, závodnicí v bikrosu a fourcrossu. V letošní sezoně absolvovala na třicet závodů, převážně mezinárodních a z toho jedenáctkrát stanula na stupních vítězů.

Poslední oceněnou za MU byla triatlonistka Radka Vodičková. Letos má za sebou svoji neúspěšnější sezonu. Stala se vítězkou Českého poháru v triatlonu v kategorii žen i žen do třidvaceti let. Na mistrovství Evropy v duatlonu skončila druhá, v triatlonu čtrnáctá a v triatlonu do třidvaceti let pátá.

-red-

Vyznamenané sportovní gymnastce Kateřině Marešové blahopřeje předseda Vysokoškolského sportovního klubu Univerzita Brno Petr Kotyza. Foto: David Povolný.

SEZNAM NEJLEPŠÍCH AKADEMICKÝCH SPORTOVců MĚSTA BRNA ZA ROK 2006

MU

Petr Bubniak (nohejbal)
Jana Horáková (bikros)
Jana Komrsková (sportovní gymnastika)
Lenka Masná (atletika)
Roman Novotný (atletika)
Jana Pechanová (plavání)
Petr Málek (sportovní střelba)
Kateřina Marešová (sportovní gymnastika)
Zuzana Šostková (sportovní střelba)
Martin Verner (plavání)
Veronika Vlková (volejbal)
Radka Vodičková (triatlon)

VUT

David Čech (dálkové plavání)
Jan Jaňour (triatlon)
Jan Marcell (atletika)
Peter Mikulenk (atletika)

MZLU

Marek Machan (sportovní střelba)
Jiří Petr (sportovní střelba)

VUF

Vilém Ráček (golf)

Na olympiádu jedou i soupeřky, které normálně porazím

Triatlonistka Radka Vodičková, která studuje na Fakultě sportovních studií, má za sebou nejen čerstvé vítězství v Akademickém mistrovství ČR v přespolním běhu, ale také nadmíru úspěšnou sezonu, v níž se dokázala probíjet mezi evropskou špičku v kategorii dospělých.

Co je vaše nejslabší disciplína?

Když jsem byla malá, tak jsem dělala řadu sportů, ale právě plavání jsem v určité době vypustila. Je to teď škoda, protože je to moje nejhorší disciplína a musím být denně ve vodě.

Jaká byla vaše letošní sezona?

Letošní sezona byla určitě moje nejuspěšnější, a pokud se zase zlepším o tolik, co za poslední dva roky, tak to bude skvělé. Teď hodně pracuji na zlepšení plavání a také běhu. Kolo jsem tak trochu odsunula.

Jaké jsou vaše letošní úspěchy?

Díky světovým pohárům a bodům jsem si vyjela automatickou nominací na mistrovství světa dospělých, kde jsem byla z našich nejlepší, celkově třicátá sedmá, ale za větší úspěch považuju určitě čtrnácté místo na mistrovství Evropy dospělých, kde jsem loni byla pětadvacátá.

Myslíte, že se můžete za další rok posunout o dalších deset příček?

O dalších deset příček asi ne, ale kdybych se dokázala probíjet do desátého místa, tak bych byla hodně spokojená.

Máte za sebou vítězství na Akademickém mistrovství ČR v přespolním běhu. Jela jste tam s tím, že vyhrájete?

Loni tam startovala moje kamarádka triatlonistka Vendula Frintová a vyhrála, tak jsem si říkala, že to taky zkusím.

Byl to moc pěkný závod. Teď probíhá přípravná část sezony a nejlepší možnost, jak se potrénovat v běhu, jsou běžecské závody, protože jednak je to zábavnější, a třeba si i něco vyhraju. Je to něco jiného, než kdyby trenér jen řekl, že si dneska poběžíme deset kilometrů. Vždycky se už těším na víkend, že budu nějaké závody.

Triatlon má několik různých kategorií. Můžete je popsat?

Já jezdím hlavně na olympijské triatlon, což je jeden a půl kilometru plavání, čtyřicet kilometrů na kole a deset kilometrů běhu. Ale jezdí se také sprint triatlon s polovičními vzdálenostmi – ty jsou dobré jako trénink. Existují ještě dlouhé triatlony nebo takzvané ironmany, u nichž si ale člověk, když je mladý, podle mě už dost ničí tělo.

Nezkoušela jste to?

Ne. Možná až budu stará (směje se), tak bych to chtěla zkusit. Ale to je opravdu fuška. Plavou se necelé čtyři kilometru, k tomu jedete sto osmdesát kilometrů na kole a nakonec ještě běžíte maraton – tedy čtyřicet dva kilometrů.

A proč si myslíte, že si tím mladí lidé ničí tělo?

Olympijský triatlon je o rychlosti. Ironman je o tom, aby to závodníci vůbec vydrželi. Mladý závodník na tom může ztratit rychlost. Je to spíš takové ploužení. Většinou tento závod dělají lidé, až když mají po sportovní kariéře. Vrcholová disciplína, se kterou se může-

te dostat na olympiádu, je samozřejmě olympijský triatlon.

Jak vypadá váš tréninkový den?

Když netrénuju, tak spím nebo jím. Můj obvyklý tréninkový den v přípravné sezoně vypadá tak, že vstávám v pět hodin a od šesti do půl osmé mám plavecký trénink, pak jsem ve škole a odpoledne je většinou běh, kde se snažím naběhat nějaké kilometry. Svižnější běhy si dávám většinou díky závodům. Také se snažím zapojovat posilování na ruce, abych se zlepšila v plavání. Kolo šidím, jen o víkendech jezdím nějakou tu hodinku na trenážeru. Až nasněží, začne soustředění, kde běháme na lyžích. Přitom se používají stejné svaly jako při cyklistice.

Je trik být ve všech disciplínách středně dobrý, nebo je lepší se na něco specializovat?

V dnešní době je důležité být hodně dobrý v plavání. Olympijský triatlon umožňuje hákování na kole, takže kdo vyplave vepředu se všemi, tak se na kole veze v takzvaném balíku. Kdyby člověk z plavání vypadl někde vzadu sám, tak už nemá šanci balík dojet. To je třeba rozdílné oproti závodu ironman, kde se v balíku jet nesmí a všechno si triatlonisti ironmani musí odjet sami – proto taky cyklistice zpravidla věnují nejvíce přípravy.

Jak vidíte svoji budoucnost? Máte šanci se dostat na olympiádu?

V triatlonu je to tak, že se sbírají body ze světového poháru a na základě toho se

jede na olympiádu. Jenže já jsem s tím začala docela pozdě a jela jsem jich zatím málo. Letos jsem jela tři, a kdybych chtěla na olympiádu, tak jich musím objet devět. Jenže jeden je na Novém Zélandu, další v Kanadě, a tak dále a na to prostě nemám prostředky. Takže na olympiádu jedou i soupeřky, které normálně porazím. To je takové smutné na tom, že je to hodně o penězích. Třeba na mistrovství světa, kde jsem letos startovala, byla podle mě daleko větší konkurence, než se sejde na olympiádě.

Jak to všechno zvládáte při studiu?

Studovala jsem v Hradci Králové obor porodní asistentka, ale nešlo to dohromady s trénováním. Když jsem se dostala k tomu, že bych měla mít noční v nemocnici a čekat na porod, tak to nešlo. Navíc přesunu do Brna nahrávaly další okolnosti – je tady můj klub, trenér je odsud a Brno samotné je moc fajn. Navíc je tu Fakulta sportovních studií, kam jsem se dostala na obor trenérství.

A jak se vám líbí studium?

Trochu problematické je to obrovské množství sportů, které musím ještě ke svému tréninku absolvovat. Třeba dneska jsem měla trénink plavání, letěla jsem na basketbal, potom jsem přešla na jógu a teď půjdu ještě na plavčíka a pak mám další svůj trénink. Nejvíce problémů mám se sportovní gymnastikou, protože se hodně bojím zranění. Loni jsem si třeba nakopla koleno.

„Dnešní triatlonista musí být hodně dobrý v plavání. Kdo vyplave vepředu se všemi, tak se na kole veze v takzvaném balíku. Kdyby vypadl vzadu, už to nemá šanci dojet,“ říká triatlonistka Radka Vodičková. Foto: Archiv R. Vodičkové.

Nebo máme předmět úpoly, kde se celou hodinu učíme padat, takže vždycky padám zpomalene a všichni ze mě mají legraci. Ale hodně mě teď baví třeba biomechanika, kde jsem si jako téma seminární práce vzala plavání, takže je dobré, že si k tomu něco můžu nastudovat.

Platí u vás heslo: sportem k trvalé invaliditě?

Už si opravdu připadám jak paní v důchodu. Dvakrát jsem měla problémy se zády, že se mi stáhl nějaký sval, a měla jsem třeba přetočené žebro a nemohla jsem kvůli tomu běhat, protože mi to vystřelovalo až do křížové oblasti. To jsem byla každý den po tréninku na kolenou a prodýchávala a cvičila. Tohle se snažím hlídat a pořád se protahuju.

David Povolný